

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΝΕΝΗ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΠΟΥΚΕΤΟ

ΓΡΑΦΕΙΑ
7 ΛΕΚΑ 7
ΑΘΗΝΑΙ

αλα
Λ

"ΜΠΟΥΚΕΤΟ."
ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΟΜΑΔΟΣ ΛΟΓΙΩΝ
Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΔΙΣ ΝΙΤΣΑ ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ.
ΓΡΑΦΕΙΑ: 7 ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 7

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	δι' ἑν ἔτος	Δρχ 80
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	"	Φρ. 80
ΑΓΓΛΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ	"	Δίρα 1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	"	Δολλάρ. 4
ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΣΑ	"	Διρέτ. 80

Αἱ ἑξάμηνοι καὶ τριμήνιοι κατ' ἀναλογίαν
Αἱ συνδρομαὶ δέον ν' ἀπεσθύνωνται ὡς ἑξῆς:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ", ΑΘΗΝΑΣ
ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 1.50

"Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Μπουκέτου» μὴ φειδυμένη δαπανῶν ἀποστέλλει ἀνεβαίνοντες πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ «Μπουκέτου» ἐν τῇ ἐπομένῃ καὶ τῇ ἐπόμενῃ τὰ τεύχη ἐνδὺς φιλέλλου, ἐν εἰδει ἐπισήμων ἐγγράφων καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ὀφείνεται εἰς φθορὰν καὶ εἰς ἀπώλειαν. Ἐπὶ τοῦ φιλέλλου δὲ εἶναι τυπωμένη ἡ λέξις ΕΥΤΥΠΑ. Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἐπομένῃ καὶ εἰς ἀπολαύσαντες μὲν τῆς ἑξῆς ἑβδομάδος συντεταγμέναν νὰ ἐγγράφονται συνδρομηταὶ εἰς τὸ «Μπουκέτο» τὸ ὅτι μὴν θὰ λαμβάνουν τακτικὰ τεύχη. Πάν ἔργον στελλόμενον πρὸς δημοσίευσιν δέον νὰ συνοδεύεται μὲ 3 δραχμὰς διὰ δικαιοῦσα κώδικος. Ἄλλως δὲν θὰ λαμβάνεται ὡς ὅτι μὴν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΕΚΔΟΤΑΣ
ΒΙΒΛΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΤΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Κ. Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝΤΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΙΣΘΕΝΤΑ
ΔΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΙ ΝΕΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
ΕΙΣΡΤΟΙΟΥΝ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΕΚΔΟΤΕΣ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ
ΟΤΙ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΠΑΡΕΑΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΝΑ ΤΗΝ ΕΚ'ΕΛΕΞΟΥΝ
ΜΕ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ
7 ΔΕΚΑ 7

Η ΑΠΟΘΗΚΗ

Μ. ΜΑΤΣΗΣ & Σ^{ΙΑ}

90 ΑΙΟΛΟΥ 90

ΕΚΠΟΙΕΙ *ὅλα τὰ καλοκαιρινὰ εἶδη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας των.*

"WYVERN," Οἱ τελειότεροι Ἀγγλικοὶ Κονδυλοφόροι διαρκείας μὲ πένναν χρυσὴν Νο 3, 14 καρατῶν εἰς 3 πάχῃ διὰ γραφὴν: Χονδρὴν μετρίαν καὶ λεπτὴν. Νεώτατον καὶ ἀπλούστατον σύστημα αὐτομάτου γεμίματος μελάνης.

"Ἐχοντες ὡς πρόγραμμα «ἐν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος» καὶ ὅπως ὁ κονδυλοφόρος μας καταστῇ προσίτος εἰς πάντας, ὠρίσαμεν τὴν τιμὴν αὐτοῦ εἰς Δρχ. 110 μεθ' ἐνὸς φιαλιδίου εἰδικῆς μελάνης. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλεύθερος ταχυδρομικῶν τελῶν ἐναντὶ προεμβάσματος τῆς ἀξίας του ἐκ Δρχ. 110

Γ. & Α. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΚΟΣΜΟΣ,"
Ὁδὸς Ἰωάννου Περμαζόγλου Ἀριθ. 19 (Νέα Καταστήματα Ἀροαλείου)
ΕΝ ΜΥΤΙΑΤΗΝ: Πωλεῖται παρὰ τοῖς Ἀδελφοῖς κ. κ. Ἀντωνίου καὶ Σίας
ΕΝ ΚΑΒΑΛΑ: εἰς τὸ Χαρτοπωλεῖον «ΚΟΣΜΟΣ»

ΓΑΛΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΤΟΥ ΑΙΜ. ΖΟΛΑ

Α Δ Ε Λ Α

κ. Ρουσσώ παντρεύτηκε είκοσι χρόνων με μιά όφρανη, την Άδελα Λεμερσιέ, που ήταν δεκαοχτώ χρόνων. Οί δυό τους είχαν για μόνη τους περιουσία έβδομητά φράγκα, τη βραδυά που παντρεύτηκαν. Στην όρχη πουλούσαν χαρτί τόν έπιστολών και βουλοκερία κάτω από μιά αμαξόπορτα. "Ύστερα νομίσαν μιά τρώπα, ένα μαγαζάκι μικροσκοπικό, που έμειναν μέσα σ' αυτό δέκα χρόνια μεγαλώνοντας σιγά-σιγά τόν πόριό τους. Τώρα έχουν δικό τους ένα χαρτοπωλείο, στην όδο Κλίου, που αξίζει χαμιά πενήντηριά χιλιάδες φράγκα.

Η Άδελα είναι φιλάσθενη. Η κλειστή ατμόσφαιρα τού μαγαζιού, ή άκίνησία στό ταμείο, δέν τής κίνουν καλό. Ένας γιατρός που τον συμβουλεύθηκε, τής συνέστησε ανάπαυτιν και περιπάτους με την καλοκαιρία. Μά αυτές είναι συνταγές που δέν μπορεί κανείς νά τής εκτελή, όταν θέλει νά μαζώξη μικροεισοδήματα για νά τει ξεκοκκαλίση ήσυχια στό γηραιά του. Η Άδελα είπε πως θ' αναπαύεται, πως θά πηγαίνει περίπατο άργότερα, όταν θά ξεμάκουν τόν μαγαζί και θά πινε νά ζήσουν στην έπαρχία.

Ο κ. Ρουσσώ, άνησυχεί που τή βλέπει κλωμή, με κόκκινες βούλες στό μάγουλο. Μά έχει τή σκοτούρα τού χαρτοπωλείου του, δέν μπορεί νά είναι αδιάκοπα πίσω τής, για νά τήν έμποδίση νά κάνει άπερισκεψίες. Ολόκληρες εβδομάδες, δέν βρίσκει ούτε μιά στιγμή άνεση για τά τής μιληση για τήν υγεία τής. "Ύστερα, άν συμβή ν' άκούση τόν ξερόβηχά τής, στενοχωριέται, την πόνοχρώνει νά φορέση τόν σάλι τής και νά κάμει μαζί του ένα γύρο στό Ἡλύσια. Μά αυτή γυρίζει σπίτι πειό κουρασμένη, βήχοντας περισσότερο. Οί περιεπασμοί τού έμπορίου άπορροφούν πάλι τόν κ. Ρουσσώ, ή άρρώστια πάλι ξεχνιέται, όσο που νάρθη μιά νέα κρίσις. "Έτσι είναι στό έμπόριο. Πεθαίνεις χωρίς νά λάβης καιρό νά κοιταχτής.

Μιά μέρα, ό κ. Ρουσσώ παίρνει τόν γιατρό κατά μέρος και τόν ρωτάει νά του πη παστρικά άν ή γυναίκα του βρίσκεται σέ κίνδυνο. Ο γιατρός όμολογεί πως ή κ. Ρουσσώ είναι φθισική, και μάλιστα σ' ένα βαθμό άρκετά προχωρημένο. Ο σύζυγος έγεινε κίτρινος σάν τόν θειάφι, άκούγοντας αυτή τήν ομολογία. Άγαπή τήν Άδελα, γιά τή μακροχρόνια προσπάθεια που κατέβαλαν μαζί, προτού άρχίσουν νά τρώνε άσπρο ψωμί κάθε μέρα. Δέν τήν έχει μόνο γυναίκα, τήν έχει άκόμη και συνέταρο, που ξέρει τή δραστηριότητά τής και τή νοημοσύνη τής. Άν τή χάση, θά δεχθῇ ένα καίριο χτύπημα και στην άφοσίωσί του και στό έμπόριό του. "Ός τόσο, τού χρειάζε-

ται θάρρος. Δέν μπορεί νά σφαλίση τόν μαγαζί του. "Έτσι λοιπόν, δέν άφίνει νά προσδοή, προσπαθεί νά μὴ τρομάξη τήν Άδελα δείχνοντας τής μάτια κόκκινα από τά δά ρυα.

Η Άδελα φιδυρίζει κάποτε:

— "Α! όταν πάμε στην έξοχή, θά 'δῃς πως θά γεινο καλά! Θεέ μου! Όχτώ χρόνια μόνο έχουμε άκόμη νά περιμένουμε. Σύντομα θά περάσουν.

Ός τόσο, δυό φορές τώρα, ή Κ. Ρουσσώ βρόδισε στην ανάγκη νά κρεββατωθῇ. Πάλι σηώθηκε, πάλι κατέβηκε στό ταμείο. Οί γειτόνοι λένε: "Αίγα είναι τά ζουμά τής ασηνής". Και δέν κάνουν λάθος. Άκριβώς στη στιγμή τής άπογραφής, ξαναπέφτει στό κρεβάτι για τρίτη φορά. Ο γιατρός έρχεται το πρωί, μιλεί μαζί τής, και υπογράφει μιά συνταγή. Ο κ. Ρουσσώ, ξέρει πως τόν μοιραίο έλος πλησιάζει. Μά ή άπογραφή τόν κρατεί κάτω, στό μαγαζί, και μόλις μπορεί νά εσφύγη πέντε λεπτά, από καιρού εἰς καιρόν. Άνεβαίνει, όταν έρχεται ό γιατρός, ύστερα, φεύγει μαζί του και αναπαύεται πάλι όλίγες στιγμές πρὸς τού προγεύματος. Πλαγιάζει στις έντεκα, στό βάθος ενός γαρεφίου όπου έχει τοποθετήσει ένα κρεβάτι με λουριά. Η υπηρετρια, ή Φραγκίσκα, περιποιείται τήν άρρώστη. Τής φέρνει τά γιατρικά τής μ' ένα όφος δού-λυμο, κάνει όδοντο άνυπόφορο σαράνοντας τόν δωμάτιο, και τέλος τόν άφίνει σέ μεγάλη άκαταστασία. Μπουκάλια άποθαρά είναι ριγμένα στό κορμό, οί λεκάνες δέν είναι ποτε πλημμενες, οί πατοածούρες κρένονται στις άχρες των καθισμάτων, δέν ξέρεις πειά που νά πατήσης τόν πόδι σου!

Άκόμη και στό κρεβάτι τής, ή Άδελα άσχολεῖται με τόν έμπορίό τής. Ξέρει τήν πούληση ρωταί, κάθε βράδυ, πως πάει ή δουλειά. Η άπογραφή τήν άνησυχεί. Μόλις ό σύζυγός τής μπορεί ν' άνέβη για όλίγες στιγμές, δέν τού μιλεί ποτε για τήν υγεία τής.

Τόν ρωτά άποκλειστικώς για τά ένδεχόμενα κέρδη. Είναι μεγάλη λύπη γι' αυτήν όταν μαθαίνει πως ή χρονιά πῆγε μέτρια.

Όταν τήν καίει ό πυρετός, θυμάται άκόμη στό προσκέφαλό τής παρηγγελίες τής περασμένης εβδομάδος, ξεκαθαρίζει λογαριασμούς, διευδίνει τόν κατάστημα. Και αυτή στέλνει τόν σύζυγό τής πάλι στη δουλειά του, άν χρονιτριβεί στό δωμάτιο, και τού λέει γλακά:

— Κατέβα, φίλε μου, δέν μου χρειάζεται τίποτε, σέ βε-

βαίω. Και μη ξεχάσεις ν' αγοράσεις κατάστιχο, γιατί τὰ σχολεία κοντεύουν ν' ανοίξουν, και δὲν θάχουμε...

Γιὰ πολὺν καιρὸ, γελιέται γιὰ τὴν πραγματικὴν τὴν κατάστασι. Πάντα ἐλπίζει πὸς θὰ σηκωθῇ τὴν αὐριανὴν μέρα καὶ θὰ πάρῃ πάλι τὴ θέσιν τοῦ ταμεῖο. Κάνει μάλιστα καὶ σχέδια: Ἄν μπορέσῃ νάβῃ σύντομα, θὰ πᾶνε νὰ περάσουν τὴν Κυριακὴν στὸ Σαῖν Κλου. Ποτε ἄλλοτε δὲν εἶχε τόσο μεγάλη ἐπιθυμία νὰ ἴδῃ δέντρα. Ὑστερα μονομιάς, ἕνα πρωὶ, γίνεται σοβαρὰ. Τὴ νύκτα, ὁλομόναχη, μὲ τὰ μάτια ἀνοικτά, ἐνόησε πὸς θ' ἀποθάνῃ. Δὲν λέει τίποτε εἰς τὸ βράδυ καὶ συλλογιέται, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὴν ὁροφὴ. Καί, τὸ βράδυ, κρατεῖ τὸ σῶζόν της σιμὰ τῆς καὶ κονβεντιάζει ἡσυχὰ μαζὶ τοῦ, σὰ νὰ τοῦ ὑποβάλλῃ χαμμὶ φατούρα.

— Ἄκουσε, τοῦ λέει, θὰ πᾶς νὰ ζητήσης αὐτοῦ ἑνὸς συμβολαιογράφου. Εἶναι ἕνας ἐδῶ κοντά, στὴν ὁδὸ Ἀγίου Λαζάρου.

Γιὰτὶ συμβολαιογράφος; φωνάζει ὁ κ. Ρουσώ, δὲν φτάσαμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο, βέβαια.

Μὰ ἐκείνη ἐξακολουθεῖ μὲ τὸ γαλίνιο καὶ λογικὸ τῆς ὕψος: — Πιθανόν! Μόνο πὸς αὐτὸ θὰ μοῦ ἀποδώσῃ τὴν ἡσυχίαν, νὰ ξέρω τὰς ἐποχές μας ἐν τάξει... Παντρεύηκαμε στὸ καθεστὸς τῆς κοινωνικοῦσσης, τὸν καιρὸ πὸς δὲν εἶχαμε τίποτε οὐτε ὁ ἕνας οὐτε ὁ ἄλλος. Σήμερον πὸς περδίσανε μερικὰ χρήματα, δὲν θέλω ἡ οἰκονομία μου νάρθῃ νὰ σὲ ἀπογυμνώσῃ. Ἡ ἀδελφὴ μου Ἀγάθῃ δὲν εἶνε τόσο ἀξιαγάπητη, ὥστε νὰ τῆς ἀφήσω κατὶ τι. Θὰ προτιμῶσαι νὰ τὰ παίρνῃς ὅλα μαζὶ μου.

Ὅταν ἡ διαθήκη συντάχῃ καὶ ὁ συμβολαιογράφος ἔφυγε, ἡ Ἀδέλα ἐπαλῶθηκε, μουχομοιρίζοντας στὸν ἀντρα τῆς.

Τώρα θ' ἀποθάνω εὐχαριστήμενη... Εἶχα ποθῆσαι πολὺ νὰ πᾶω στὴν ἐξ. χή. Μὰ θὰ πᾶς σὺ... Βεβαίως μου πὸς θ' ἀποσυρθῇς στὸ μέρος πὸς εἶχαμε διαλέξει, ἔξω, στὸ χωριὸ πὸς γε νῆθκε ἡ μητέρα σου κοντὰ στὸ Μελοῦν... Αὐτὸ θὰ μ' εὐχαριστήσῃ.

Ὁ κ. Ρουσώ κλαίει πικρὰ, αὐτὴ τὸν παρηγορεῖ, τοῦ δίνει καλὰς συμβουλές: Ἄν πλῆττει μόνος, θὰ χάνῃ καλὰ ν' ἔξαναπαντρευθῇ. Μόνον, πρέπει νὰ διαλέξῃ μιὰ γυναῖκα κάπως παρὴλική, γιὰτὶ τὰ νέα κορίτσια πὸς παντρεύονται χηρεμένους, παντρεύονται γιὰ τὰ χρήματά τους. Καὶ τοῦ προτείνει μιὰ κυρία γνῶριμὴ τους, πὸς θὰ χαιρόταν πολὺ νὰ ξέρῃ πὸς θὰ ζήσῃ μαζὶ μ' αὐτή.

Ὑστερα, τὴν ἴδια νύκτα, λίγος ἔρχεται ἕνα φοιτῶν ἀγνοαχρτό. Πνίγεται, ἡτῆδες ἀέρα. Ἡ Φραγκίσκα ἀποκοιμήθηκε στὴν καρδιά τῆς. Ὁ κ. Ρουσώ, ὁρθὸς κοντὰ στὸ προσκέφαλο τοῦ κρεβατιοῦ, τὸ μόνον πὸς μ' ἔχει νὰ πᾶσῃ τὸν γ. ρ. εἰς ἐτοιμοθάνατος καὶ νὰ τὸ σφίξῃ γιὰ νὰ τῆς πῇ πὸς εἶναι κοντὰ τῆς, πὸς δὲν τὴν ἐγκαταλείπει.

Τὸ πρωὶ μονομιάς, αἰσθάνεται μιὰ μεγάλη γαλινὴ εἶναι ἀσπρὴ σὰν τὸ χαρτί, μὲ τὰ μάτια κλειστά, ἀνασαινεῖ ἀργὰ. Ὁ σῶζόν της νομίζει πὸς θὰ μπορέσῃ νὰ κατέβῃ, μὲ τὴ Φραγκίσκα, ν' ἀνοίξῃ τὸ μυγαζὶ. Ὅταν ξαναεβαίνει, βροῖσαι τὴ γυναῖκα τοῦ πάντα ἀσπρὴ σὰν τὸ χαρτί, ἐπλησμένη στὴν ἴδια στάση. Μόνο πὸς τὰ μάτια τῆς ἀνοίξαν. Ἐχει ἀποθῆναι!

Ἀπὸ πολὺν καιρὸ ὁ κ. Ρουσώ τὸ περίμενε πὸς θὰ τὴν χρίσῃ. Δὲν κλαίει, εἶναι μόνον ἀφανισμένος ἀπὸ κοῦρασι. Κατεβαίνει πάλι, κοιτάει τὴ Φραγκίσκα πὸς σπᾶνὶ πάλι τὰ θυροφύλλα τοῦ μαγαζιοῦ καὶ, ὁ ἴδιος, γράφει σ' ἕνα φύλλο χαρτί: «Κλειστόν, ἐκεῖ θανάτω!» Ὑστερα, κολλᾷ αὐτὸ τὸ χαρτί στὸ μεσοτοῦ θυροφύλλου, μὲ τέσσαρες ὁπίσες. Ἐπάνω, ὅλο τὸ πρωὶ τὸ κατηγάλλωσαν καθιερῶντας καὶ συγγορίζοντας τὸ δοῦμάτιο. Ἡ Φραγκίσκα περνᾷ μὲ τὸ σφουγκροῦσαν τὸ πάτωμα, ἐξαφανίζει τὰ μπουκάλια, βρᾷνε κοντὰ στὴν νεκρὰ μιὰ λαμπάδα ἀναμένη καὶ ἕνα τάσι μὲ νερὸ ἁγίαγάθῃ πὸς ἔχει γλώσσα ὁξεντρας, καὶ ἡ ὑπερήτρια δὲν θέλει νὰ μπορέσῃ καθεῖς νὰ τὴν κατηγορήσῃ πὸς δὲν ἔχει πάνω τῆς νοικοκυροσύνη. Ὁ κ. Ρουσώ ἐστειλε ἕναν ὑπάλληλο νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ἀπαιτούμενας διατυπώσεις. Αὐτὸς, πᾶει στὴν ἐκκλησίαν καὶ συζητεῖ ὅρα πολλὰ γιὰ τὴν ταρίφα τὸν κηδεῶν. Ἐπειδὴ ἔχει λύτῃ αὐτὸ δὲν εἶναι λόγος νὰ τὸν κλέψουν. Ἀγαποῦσε πολὺ τὴν γυναῖκα του, καὶ ἂν ἐκείνη μποροῦσε ἀκόμη νὰ τὸν βλέπῃ, εἶναι βέβαιος πὸς θὰ τῆς προσενοῦσε εὐχαρίστησι, πὸς παζαρεύει τοὺς παπὰδες καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τὸν ἐπικηδεῶν τελευτῶν.

Ὡς τόσο, θέλει γιὰ τὴ συνοικίαν, νὰ γείνῃ ἡ κηδεῖα ἀξιοπρεπής. Τέλος, κλαίει τὴ συμφωνία, θὰ δώσῃ ἑκατὸν ἐξήντα φράγκα στὴν ἐκκλησίαν καὶ τριακόσια φράγκα στὸν ἐργολάβου τὸν κηδεῶν. Ἐχει τὴ γνῶμιν πὸς, μαζὶ μὲ τὰ ἑκατὰ ἐξῶδα, θὰ τοῦ πᾶνε ὅχι λιγώτερα ἀπὸ πεντακόσια φράγκα.

Ὅταν ὁ κ. Ρουσώ ξαναγυρίζει σπῖτι

του, διακρίνει τὴν Ἀγάθῃ τὴν γυναῖκα-δέλφιν του, πὸς ἔπιασε θέσιν κοντὰ στὴ νεκρὰ. Ἡ Ἀγάθῃ εἶνε μιὰ ψηλὴ ξεραιανή, μὲ μάτια κόκκινα, μὲ χεῖλη μελανισμένα καὶ σφυρῶμένα. Ἀπὸ τρία χρόνια, τὸ ἀντρώγουν τὰ εἰχε χαλασμένα μὲ τῆς καὶ δὲν τὴν βλέπουν πιά. Σὴ κινεῖται μ' ἐτικέττα, ὕστερα φιλεῖ τὸν νεοκἀδελφὸ τῆς. Μαροστὰ στὸ θάνατο καὶ δὲν μύρεσε νὰ κλάψῃ, τὸ πρωὶ, κλαίει τώρα μὲ λυγμούς, ξαναβροῖσκοντες τὴ φτωχὴν τοῦ γυναῖκα ἀσπρὴ σὰν τὸ χαρτί καὶ ἐπλησμένη, μὲ τὴ μύτη περισσότερο μαζωμένη, μὲ τὸ πρόσωπο τόσο φρενὸ, ὥστε μὴδὲ τὴν ἀναγνωρίζει. Ἡ Ἀγάθῃ μένει μὲ τὰ μάτια στεγνὰ. Πῆρε τὸ καλλίτερο φωτέγι, περιφέρει ἀργὰ τὰ μάτια τῆς στὸ δοῦμάτιο, σὰ νὰ κάνει τὴ λεπτομερὴ ἀπογραφή τὸν ἐπὶπλιν πὸς τὸ στολίζουν. Ἐως τώρα, δὲν εἶδε τὸ ζήτημα τὸν συμφορόντων, μὰ εἶνε φανερό πὸς βροῖσεται σὲ μεγάλῃ ἀγωνία καὶ πὸς συλλογιέται ἂν τὰγα ὑπάρχει διαθήκη.

Τὸ πρωὶ τῆς ἐκφορᾷ, τὴ στιγμή πὸς θὰ τὴ βᾶναι στὸ φέρετρό, συνέπεσε νὰ κἀνουν λάθος οἱ ἐργολάβοι τὸν κηδεῶν καὶ νὰ στείλουν ἕνα φέρετρο πολὺ κοντὸ.

Οἱ νεκροθάφτες πρέπει νὰ πᾶνε νὰ φέρουν ἄλλο. Στὸ ἀναμεταξὺ, ἡ νεκροφόρα περιμένει μπροστὰ στὴν ἐξοπορτα, ἡ συνοικία εἶνε ἀνάστατη. Νέο βασανιστῆριο αὐτὸ γιὰ τὸν κ. Ρουσώ.

Τέλος κατεβάζουν τὴ φτωχὴ Ρουσώ καὶ τὸ φέρετρο μῖνει ἐκτεθειμένο μόνον δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας κίτω στὴν ἐξοπορτα, τὴ σκεπασμένη μὲ μαύρα. Καμμιὰ ἑκατοστὴ ἀνθρώποι περιμένο ν' αὐτὸ δροῖο, ἐμπροσὶ τῆς συνοικίας, νοικιάδες τοῦ σπιτιοῦ, φίλοι τοῦ ἀνδρῶντος, λίγος ἐργάτες μ' ἐπαυφορία. Ἡ συνοδεία ξεκινᾷ, ὁ κ. Ρουσώ πᾶει μαζὶ.

Στὸ πέρισιμα τῆς νεκροκῆςπο-πῆς, οἱ γείτονες σταυροκοποῦνται μιλιώντας σιγανά:

— Εἰν' ἡ χαροπόλῃσα εἰ; Ἐκεῖνη ἡ χλωμὴ γυναῖκούλα πὸς εἶχε μείνει περὶ καὶ κόκαλο. Ἄ καλλίτερη πὸς τὴν ἀνάπαρξιν ὁ Θεὸς! Τὶ εἶν' ὁ ἀνθρώπος ὡς τόσο! Ἐμπροσὶ, πολὺ εὐκατῆστατοι, πὸς δοῦλουν γιὰ νὰ περάσουν μὲ ἄνεση τὰ γερασμένα τους. Ἐσθάρει τώρα καλὴ τὴν ἀνεσὴ τῆς ἡ χαροπόλῃσα!

Καὶ οἱ γείτονες μιλοῦν μὲ ἐκφορὰ, μὲ τὸ κεφάλι ἔξω, μόνους, χλωμούς, μὲ τ' ἀρσὶν μαλλιά τοῦ πὸς τὰ παίρνει ὁ ἀνερός.

Στὴν ἐκκλησίαν, οἱ προσκυθεῖς ἀποτελεῖσιν βυστικὰ τὴν ἱεροτελεστείαν. Ἡ Ἀγάθῃ πὸς κἀθηκε στὴν πρώτη σειρά, φαίνεται σὰ νὰ μετρά τ' ἀναμένα κερία. Χωρὶς ἀμφιβολία, συλλογιέται πὸς ὁ γυναικάδελφός της μποροῦσε νὰ τὰ χάνῃ ὅλα αὐτὰ μ' ὀλιώτερη ἐπίδειξη γιὰτὶ, ἐπὶ τέλους, ἂν δὲν ὑπάρχει διαθήκη καὶ κληρονομία καὶ αὐτὴ τὴν μισὴ περιουσία, θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ τὸ μερίδιό της γιὰ τὴν κηδεῖαν. Οἱ παπὰδες λένε μιὰ τελευταία εὐχὴ, ἡ ἁγιαστοῦρα περνᾷ ἀπὸ χεῖρ σ' χεῖρ, καὶ βγαίνουν. Σχεδὸν ὅλοι φεύγουν. Φέρουν ἐμπρὸς τὰ τρία ἀμάξια τῆς κηδεῖας, πὸς ἀνέβηκαν σ' αὐτὰ κυρίες. Πίσω ἀπὸ τὴν νεκροφόρα, ἀπομένει μόνον ὁ κ. Ρουσώ, πάντα μὲ τὸ κεφάλι ἔξω, καὶ καμμιὰ τριανταρὶα ἀνθρώπων, οἱ φίλοι πὸς δὲν τολμοῦν νὰ τὴν στῆρουν. Ἡ νεκροφόρα εἶναι ἀπλὰ στολισμένη μ' ἕνα μαῖο ὕψος, μὲ ἄσπρα κρόσια. Οἱ διαβάτες βγαίνουν τὸ καπέλλο τους καὶ προσπερνοῦν.

Ἐπειδὴ ὁ κ. Ρουσώ δὲν ἔχει τώρα οἰκονομικὰ, πῆρε ἀπὸύστατα τόπο, μεῖαδεῖα γιὰ ἄνετον χρόνιν, στὸ κοιμητήριον τῆς Μονιάρτης. ἔχοντας σκοπὸ ν' ἀγοράσῃ ἀργότερα τόπο δικὸν καὶ νὰ ἐκταφῇ τὴν γυναῖκα του, γιὰ νὰ τὴν ἐκταφίσῃ ὁριστικῶς στὸ δικὸν τῆς μνημῆα.

Ἡ νεκροφόρα σταματᾷ στὴν ἄκρῃ μιᾶς δεινδοστοκίας, καὶ κοιμᾶται στὰ χεῖρα τὸ φέρετρο ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς χαμηλοὺς τάφους, ὅσο πὸς τὸ φέρουν σ' ἕνα λάκκο σκαμμένο στὸ μαλακὸ χῶμα. Τὴν θάβουν.

Ἡ Ἀγάθῃ γυρίζει μὲ τὸν κ. Ρουσώ στὸ σπῖτι. Ἀποφασίζει τέλος νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὰ συμφέροντά της. Ὅταν μαθαίνει πὸς ὑπάρχει διαθήκη, σηκώνεται ἀλγίστη, φρενὴν, χτυπώντας δυνατὰ μὸσπιτο. Ὁ κ. Ρουσώ ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ αἰσθάνεται, κατὰ διαλείμματα, μιὰ μεγάλῃ λύτῃ πὸς τὸν πνίγει. Μὰ ἐκεῖνο πὸς τὸν φέρνει πρὸ πάντων σὲ ἀποβλάκωσι, πὸς τοῦ σκοτεῖς τὸ κεφάλι καὶ τοῦ δίνει ἀνησυχία στὸ κορμὶ, εἶναι πὸς τὸ μαγαζὶ εἶναι κλειστό, ἐνῶ εἶναι καθημερινὴ καὶ χάνει τόσα κέρδη!.. ΑΙΜΙΑ ΖΟΛΑ

ΝΟΡΒΗΓΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ

(Παράδοσις Ὑπὸ Σέλλμας Λόγκερλοφ)

Ἦταν μιὰ ὥραία ἀνοιξή, τὸν καιρὸ πὸς ἡ σσηδὴ Βασίλισσα Σίγφρηδ, ἡ περὶφανῇ, εἶχε δόσιν συνέντευξιν στὴν Κουγκοχάλη, στὸ νορβηγὸ Βασίλειον Ὀλφ, γιὰ νὰ κλείσουν τὴς μνημονίαι τοῦ γάμου των.

Ἦταν πολὺν παρᾶξενο, πὸς ὁ Βασίλειος Ὀλφ θέλησε νὰ πάρῃ γυναῖκα, τὴ Βασίλισσαν Σίγφρηδ. Εἶχε πρώτης ὁμορφιά, περὶφάνια μὰ ἦταν μιὰ κακὴ εἰδωλολάτριά, ἐνῶ ὁ Βασίλειος Ὀλφ εἶχε στὸ νοῦ του μόνον ἡ χεῖρ. Ἐκκλησιάζεινὰ παρακινῇ τὸς ἀνθρώπους νὰ δέχονται τὸ θεῖο βάπτισμα.

Παντοῦ ὅπου διαβαίνει ἡ Σίγφρηδ, ἔλαμπε ἡ χαρὰ. Οἱ γίγαντες, πὸς βρόθῃσαν στὴν ἀνάγκη ν' ἀφήσουν τὴ Νορβηγίαν σὰς χρόνια πὸς βασίλευε ὁ Ὀλφ, γιὰτὶ δὲν μποροῦσαν ν' ἀκούν τὸ ἦχο τῆς καρπᾶς, ἐπρόβαλον ψηλὰ σὰς βροχίας κραυγῶντας διεντρα πὸς τὰ κακῶν ἀπὸ τὴ ρίζα, γιὰ νὰ χαιρετίσουν τὴ Βασίλισσαν.

Ὅταν ἡ Βασίλισσα διάβηκε ἀπὸ τὸ Βίντινγς, οἱ Νεοῦτδες φώνησαν δυνατὰ σὰς δροακίαι τοὺς καὶ τῖνασαν ψηλὰ σιτῆς ἀπὸ νερό. Οἱ πὸς ἀγριοὶ τῆς Βίντινγς, πὸς ὁ Βασίλειος Ὀλφ τοὺς εἶχε διώξῃ ἀπὸ τὸν τόπον γιὰ τὴν θρησκείαν τους, ἤρθαν μὲ τῆς ἰσχύας νὰ τὴν χρετίσουν καὶ τὴν ἀφήσουν ἐλεύθερην νὰ διαβῇ περιφέροντας: «Καλὰ στέφανα, Περὶφανῇ!»

Ὅλοι οἱ εἰδωλολάται πὸς ζοῦσαν στῆς ἀκρογιαλίας ἐδυσίασαν ἀπὸ τὴν στοὺς βοήθους τὸν ἀρχαῖον Θεὸν των, γιὰ νὰ εὐδωθῇ τὴν Σίγφρηδ, στὸ Βασίλειον τῆς Νορβηγίας. Στὸ Νόρδρ Ἐλφ ἡ Δεσποῖνα τοῦ ποταμοῦ ἐπρόβαλε ἀπὸ τὰ νερά, ἤρθε κοντὰ στὸ κορμὶ, ἀπλῶς τὸ κατὰσπρὸ χεῖρ τῆς καὶ τῆς ἐπρόσφερε ἕνα μεγάλον μαργαριτάρν: «Φέρε το αὐτὸ, Σίγφρηδ, τῆς εἶπε, γιὰ νὰ σκαλωῖς γιὰ πάντα τὴν χ ροιὰ τοῦ Βασιλείου Ὀλφ.»

Ὅταν ἡ Βασίλισσα διάβηκε τὴν Χρυσὴ Νησὶ καὶ ἕνα μεγάλο φῶδρ, ὅλη ἡ πολιτεία τῆς Κουγκοχάλης πορονοῦσθηκε μπροστὰ σὰς μάτια τῆς, μὲ τὸ πλῆθος τὸν μεγάλων οπιτών της, μὲ τὰ πλοῖνα παλᾶτα καὶ τὰ βασιλικὰ τῆς καράβια. Ἡ Βασίλισσα στάθηκε ὀρθὴ στὸ κατὰσπρῳμα γιὰ νὰ τὴν θανᾶσῃ. Ἐβλεπε τὰ κορὰβια πὸς ἔφταναν, φορτωμένα μὲ ῥέγγες καὶ μὲ ἄλῃ, μὲ πολυτίμητα ἔλαια, μὲ δέματα καὶ γουναρικά. Χαμογέλασε ἀπὸ τ' ῥά. Συλλογίστηκε ὅτι θὰ εἶναι εὐτυχὴς νὰ στεφανωθῇ τὸ Βασίλειον Ὀλφ καὶ νὰ βασιλεύῃ σὲ μιὰ τέτοια πολιτεία.

Ὁ Βασίλειος Ὀλφ τὴν περιέμενε στὸ βασιλικὸ γεφύρι, ὅπου ἤρθε ν' ἀρᾶξῃ τὸ καράβι τῆς. Καὶ ὅταν αὐτὴ ἐπρόσχωρσε πρὸς αὐτὸν τοῦ ἐφάνῃ ἡ πὸς ὁμορφὴν γυναῖκα πούνηντην τῆς ἐξοχίας.

Ἀνέβηκαν μαζὶ στὸ παλάτι καὶ ζήτησαν ὁ ἕνας ἀπὸ τὸν ἄλλον ὁμόνοια καὶ φιλία. Ὅταν κἀθηκαν στὸ τραπέζιν, ὅση ὥρα ὁ Ἐπίσκοπος ἔλεγε τὴν προσευχή, ἡ Σίγφρηδ ἤλῳσε καὶ ἀστενεύοντων μὲ τὸν Βασίλειον. Στὸ τέλος τοῦ δείπνου, ὅταν ὅλοι ἤκουαν μὲ κατάνησι τὴν δέσιν τοῦ Ἐπισκόπου, ἡ περὶφανῇ ἄρχισε νὰ μιλή γιὰ τὴν πλοῦτη τῆς τοῦ Βασιλείου. Αὐτὴς τὴν ἄκουε καὶ δὲν πρὸσχε στὸν Ἐπίσκοπο.

Ἐβλεπὶ τὴ Σίγφρηδ νὰ καθίσῃ στὴ θέσιν τῆς τιμῆς, καὶ αὐτὸς κἀθηκε σὰς πόδια τῆς. Καὶ ἡ Σίγφρηδ τοῦ ἐληγῆθηκε, πὸς ἔβαλε φωνιὰ σ' ἕνα σπῖτι καὶ ἔκαψε δυὸ μικροὺς βασιλιάδες, πὸς εἶχαν τὸ θρόνον σὲ τὴν ἐξοχίαν σὲ γάμο. Καὶ ὁ Ὀλφ συλλογίστηκε μ' εὐχαρίστησι πὸς τοὺς ἔπρεπε μιὰ τέτοια τιμωρία.

Ὅταν ἐσίμνησε ὁ Ἐπισκοπὸς, ὁ Βασίλειος σηκώθηκε νὰ πάρῃ ὅλας ἀπάντα τὴν ἐκκλησίαν τῆς Παρθένου Μαρίας. Μὰ ἐκείνη τὴ στιγμή, ἡ Βασίλισσα ἐκῆλεσε τὸν τραγουδιστὴν τῆς καὶ αὐτὸς τραγῳδῆς τὴν ἱστορίαν τῆς Βρονγλῆδης πὸς ἀκτύπως τὸν Σιγκοῦ. Ὁ Βασίλειος Ὀλφ ἐληγῆσιν σὲ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸν Ἐπισκοπὸν. Καθὼς τὸν καίτασε τὰ μάτια τῆς Σίγφρηδ τῆς Περὶφανῆς καὶ τὰ μαῖα καμαρωτὰ φρονιά τῆς. Ἐνοῦσε πὸς ἦταν μιὰ γυναῖκα ἱκανὴ νὰ τὸν σκοτώσῃ, ἂν τὴν ἐπρόδιδε, ἀλλὰ καὶ ἱκανὴ νὰ πέσῃ στὴ φωτιά καὶ νὰ καίῃ μαζὶ τὸν.

Τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης ἡμέρας, ὁ Βασίλειος Ὀλφ, ἀντὶ νὰ πάρῃ τὴν λειτουργίαν, ὅπως συνηθῶσε, κατέβηκε στὸ λιμάνι, νὰ πᾶν νὰ ἴδῃ τὴ Σίγφρηδ τὴν Περὶφανῇ, πὸς ἔμεινε στὸ καράβι τῆς καὶ νὰ τὴν ρωτήσῃ ἂν ἤθελε νὰ γένουν τὸ ἴδιον βράδυ οἱ γάμοι των.

Ὁ Ἐπίσκοπος ἐσίμνησε τῆς χαμπῆς ὅλο τὸ πρωὶ. Μὰ ὁ Βασίλειος τράβηξε τὸ δροῖο του. Τότε ὁ Ἐπίσκοπος εἶπε καὶ ἔπασαν οἱ καμπάνες, καὶ ἐβόσαν τὰ φῶτα.

Αὐτὸ ἔγινε τόσο ξαφνικὰ ὥστε ὁ Βασίλειος σταμάτησε καὶ κατέβηκε τὴν Ἐκκλησίαν. Τοῦ φάνε σὰ νὰ χαμῆλως καὶ σκοτεῖνιαι καὶ σὰ νὰ ἔμεινε χωρὶς παρὰδρα. Ἐνὸ κοιτάς τὴν ἐκκλησίαν, μιὰ γυνὴ καὶ νεκρὰ τῆς φάνηκε στὸ κατώφλι. Φορούσε κόκκινον φουστάνιν καὶ γορῖζο ἐπαυφορίαν, καὶ κρατοῦσε ἕνα βρέφος στὴν ἀγκυλιά τῆς. Ὁ Βασίλειος τὴν εἶδε πὸς ζήτοῦσε νὰ φωνῇ πῆγε σιμὰ τῆς καὶ τὴ ρώτησε:

— Γιατὶ εἶσαι τόσο λυπημένη; — Μὲ διώχνουν ἀπὸ τὸ σπῖτι μου, τοῦ εἶπε ἐκείνη δείχνοντας τὸ ἐσωτερικὸν τῆς μικρῆς ἐκκλησίας.

— Ποιὸς σ' ἐδίωξε, τῆς ρώτησε.

Αὐτὴ τὸν κοίταξε μὲ βαθειὰ μελαγχολία καὶ δὲν μίλησε. Ὁ Βασίλειος τότε βαρέθηκε νὰ ζήτησῃ νὰ μάθῃ περισσότερα καὶ ἐξηκολούθησε τὸ δροῖο του, ὅσο πὸς ἔφθασε στὸ βασιλικὸ γεφύρι ὅπου ἦταν ἀραγμένο τὸ καράβι τῆς Βασίλισσης. Βρῆκε τὴ Σίγφρηδ, ὀρθὴ στὸ καράβι τῆς. Μὰ ἐνῶ τὴν ἔβλεπε, συλλογίσταν

τὴν ἄλλη, τὴ φτωχίαν, πὸς βγῆκε ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν. «Ἀλήθεια εἶπε μὲ τὸ νοῦ του, σὰν πὸς ὁμορφὴ ἦταν ἐκείνη ἀπὸ τὴ Σίγφρηδ τὴν Περὶφανῇ.» Καὶ ὅταν ἡ Σίγφρηδ τοῦ χαμογέλασε, θυμῆθηκε τὰ δάκρυα τῆς ἄλλης. Καὶ στὴ συγκρίσιν τὸν δυὸ γυναικῶν πὸς ἔκαρε, ἀνεγνώρισε ὅτι τὰ μάτια τῆς Περὶφανῆς ἦταν ἀπάνθρωπα, ὅτι τὸ σῶμα τῆς ἦταν φιλήδονο καὶ ὅτι καθε γράμμη τοῦ προσώπου τῆς, φανέρωνε τὰ ἴχνη μιᾶς ἁμαρτίας. Ὡς τόσο τὸν θάμπωνε πάντα ἡ ὁμορφία τῆς, μὰ ἀρχινοῦσε νὰ τοῦ φαίνεται σὰ μιὰ φρανταχτερὴ ὁγεγνῶ.

Καθὼς εἶδε τὸ Βασίλειον, ἡ Βασίλισσα, χαμογέλασε μὲ ἕνα χαμῆλο θριαμβευτικόν.

— Δὲν σὲ περιμένει τόσο πρωὶ, Βασίλειον Ὀλφ, εἶπε. Νόμιζα πὸς πῆγες στὴ λειτουργίαν.

Ὁ Βασίλειος τῆς ἀποκρίθηκε!

Ἡ λειτουργία δὲν ἀρχισε ἀκόμη καὶ ἤρθε νὰ σοῦ ζητήσω νὰ μὲ συνορφεύης στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ.

— Κἀθῃς, τοῦ εἶπε ἐκείνη, νὰ σοῦ δείξω τὰ δῶρα πὸς σοῖ ἔφερα. Πῆρε νὰ τοῦ προσφέρῃ ἕνα σπαθίγιον νὰ τὸν ἐνυχαρίστησῃ. Ἄλλ' ὁ Βασίλειος εἶχε πάντα στὸ νοῦ του τὴν ἄλλη γυναῖκα καὶ ἡ Σίγφρηδ ἡ Περὶφανῇ, τοῦ φάνε ἔξωσαν σὰν ἕνας δράκος πὸς φύλαγε θησαυροῦς.

— Θέλω νὰ μάθω πρώτα, τῆς εἶπε, ἂν θάρθῃς μαζὶ μου στὴν ἐκκλησίαν.

— Τὶ νάρθῃ νὰ χᾶμω στὴν ἐκκλησίαν; τοῦ εἶπε ἐκείνη μ' ὕψος περὶφάνου καὶ περιγέλαστος.

Καθὼς ὅμως εἶδε τὸ Βασίλειον πὸς σούφρωσε τὰ φρονιά ἄλλαξε ἡμέσως τρόπο καὶ τοῦ εἶπε ταπεινὰ καὶ χαϊδευτικὰ.

— Πῆγαινε μόνος σου στὴν ἐκκλησίαν ὅποτε θέλεις, μ' ὅλο πὸς ἐγὼ δὲν θὰ ἔρχομαι. Αὐτὸ δὲν θὰ ψυχράνῃ τὴν ἀγάπην μας.

Ἄλλ' ὁ Βασίλειος ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴν πόλιν, εἶδε νὰ προχωρεῖ ἡ ἄλλη γυναῖκα πὸς κρατοῦσε τὸ παιδί στὴν ἀγκυλιά.

— Τὶ κοιτᾷς μὲ τόσο προσοχή, Βασίλειον Ὀλφ; εἶπε ἡ Σίγφρηδ ἡ Περὶφανῇ.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ο ΜΑΛΛΙΑΡΟΣ

Ορωνα του χωριού και καύχημα ήταν ο Δήμαρχος ο Γούλας ο Χοχτούλας. Αυτός εξηγοῦσε κάθε Κυριακή τὸν «ἀπόστολο» στην ἐκκλησία, αὐτὸς ἐδιάβαζε στοὺς χωρικοὺς τὴς ἐφημερίδας, — ξηγῶντάς τας κατὰ τὸ συμφέρον τοῦ κόμματος, αὐτὸς — αὐτὸς μονάχα εἶχε ρολόγι σ' ὅλην τὴν περιοχή καὶ ἔλεγε τὴς ὥρες, αὐτὸς ἦταν κοσμογυρισμένος ἄνθρωπος, πού πῆγε καὶ εἰς τὴν Ἀθήνα καὶ εἶδε καὶ τὸ Παλάτι, αὐτὸς ἐφιλοξένησε καὶ τὸν Δεσπότη, αὐτὸς ἔχει γυαλιά πού φέρουν ὅλα τὰ πράγματα κοντὰ καὶ σιμῶνουν τὰ βουνὰ ἀπὸ 'κεῖ πού εἶναι — Μήστρη μου Κύριε! — αὐτὸς Γούλας ο Χοχτούλας, πού εἶχε εἰκοσι χρόνια Δήμαρχος καὶ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου, Δήμαρχος θάναί πάντα!...

Κι' ὁ Γούλας ο Χοχτούλας, μόνον του ἔννοια εἶχε, τὴς ἀνάγκης τοῦ χωριού καὶ μόνον του ἐπιθυμία, τὴν προδοῖον τοῦ τόπου:

— «Α! Παρισάκι θὰ τὸ κάνω τὸ χωριό!...

Κι' ἄρχισε τὸν ἐκπαρισανισμόν ἐγκαταστήσας ἐθνικὸν φωτισμὸν καὶ τοποθετήσας λάμπες οἰονοπνεύματος σ' ὅλα τὰ «γαλιντερίμα»!

Τὸ μέγα τοῦτο γεγονός ἐπεδέχθη μὲ χαρὰ μεγάλη ὅλο τὸ χωριὸ καὶ ἐξεγίγισσε τὸ πρῶτο βράδυ, καμαρώνοντας τὰ φανάρια του πού σκορποῦσαν ἄσπρο ὄροστο φῶς, ὡς τὸ πρῶτ' αὐτὸ σβῆσαν...

Σὲ μιά βδομάδα ὅμως πᾶνε... ἡ λάμπες, τὰ φανάρια καὶ τὸ φῶς, ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία τῶν χωρικῶν!... Χέρι κακὸ τὰ ἔκλεψε κι' ἀφῆκε τὸ χωριὸ εἰς τὸ βαθὺ σκοτάδι!

Ποῖος τὰ πῆρε; Ἀγνοῶν!

Ὁ Δήμαρχος ὁ δυστυχὴς πῆγε νὰ σκάσει ἀπὸ τὸ κακὸ του. Ἐφώναξε, ἔτρεξε, ἔχλασε τὸν κόσμον. Τίποτε!...

Κ' εἶχε δίκιο ὁ καυμένος καὶ μεγάλο μάλισα! Ἀδελφὸς νὰ φτιάχνῃ καὶ οἱ ἄλλοι νὰ χαλοῦν! Τότε ἄς πᾶν τὸ λοιπὸν στὸ διάβολο, ἄς πᾶν ἐτοῦτο τὸ χωριὸ ὅπου τὸ καλὸ δὲν πιάνει τόπο διόλου...

Μὲν ἕνας τρελλὸς πού νυχτογυρίζει στὸ χωριό, ὁ Ναὺμ ὁ Παπασάββας, εἶπε πὺς τὴν νύκτα τὴς κλοπῆς, εἶδε τὸν Δήμαρχον «τὸν ἴδιον κι' ἀπαράλλαχτον» νὰ γυρίζει καὶ νὰ πέρνει, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν φανόκορο, τὴς λάμπες τοῦ οἰονοπνεύματος!...

Τὸ χωριὸ οὐτε νὰ τὸ ἀκούσῃ τέτοιον πῆγμα δὲν ᾔθελε. Πῶς γλύτωσε ἀπὸ τὸ ξυλοκόπημα ὁ Παπασάββας εἶναι θαῦμα!...

Φάνει πού κοπιάζει γιὰ μᾶς ὁ Δήμαρχος, μὰ νὰ τὸν συκοφαντοῦμε κίβλας!...

Κ' ἔτρεξαν ὅλοι στὸ σπίτι του νὰ τὸν ζητοκραυγάσουν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην των.

— Οὐ θιγὸς κι' οὐ Δήμαρχος!

— Εὐχαριστῶ, εὐγενέστατε καὶ εὐφρέστατε λαὸ τοῦ χωριού τοῦ του, εὐγενέστατε, λέγω, λαὸ, ὁ ὁποῖος διὰ τὴς σημερινῆς στάσεώς σου εἰδείξες πόσον εἶσαι ἀντάξιος ἀπόγονος ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐκτίσαν τοὺς Παρθενῶνας καὶ τὰς Σαλαμίνας...

Ἐκείνον τὸν καιρὸ, ἐφάνηκε καὶ νέος δάσκαλος στὸ χωριό. Ἐνας ὁρχὸς νέος τελειόφοιτος τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν, αἰσθηματίας νέος, ἀπὸ τὴν ὑπόδουλὸν Ἑλλάδα, πτωχὸς ὅμως, ἀμπτωγὸς, ἀναγκασθεὶς νὰ ζητήσῃ οἰανδήποτε ἀπὸ τὸ ὑπερθεῖον θέσιν, ἔδωκε καὶ γαμματοδιδασκαλίαν, γὰ νὰ ζήσει!... Καὶ τὸ ὑπουργεῖο τὸν ἔστειλε εἰς τὸν Δημάρχου τὸ χωριό, ὅπου ἡ μοναδικὴ τοῦ διδασκαλείου θέσις ἐχρεῖσεν ἀπὸ ἐτῶν, καὶ διότι οὐδεὶς ἐπεθύμει νὰ ὑπάγῃ ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὰ βουνὰ καὶ διότι ὁ Δήμαρχος διὰ τῶν βουλευτῶν τοῦ τόπου, ἠμποδίζει πάντα διορισμὸν διδασκαλοῦ τινὸς:

— «Τὰ γράμματα παλαβάνουν τοὺς ἀνθρώπους!»

Συμβούλευε τοὺς χωρικοὺς νὰ μὴ στέλνουν τὰ παιδιά τους στὸ σχολεῖο γιὰ νὰ τὰ στραβάσουν οἱ δασκάλοι! Ἀλλὰ νὰ τὰ κρατοῦν στὸ σπίτι ἢ νὰ τὰ πέρνουν στα χωράφια τους:

— «Γράμματα! ἂ οὐς γράμματα! Μὰ δίνουνε ψομί τὰ γράμματα μαθῆς! Σκουληκαντέρες, τοῦ διαβόλου πού χαλάσανε τὴν πλάσι!»

Φιλότιμος ὁ νέος δάσκαλος, εἶχε μεγάλην ὄρεξιν ἔργασθαι.

Τοὺς εἶπε ὅτι τὰ γράμματα δὲν εἰν' τοῦ Σατανᾶ «σκουληρίμα» οὐτε δ' ἰμωική ἐφευρέσεις καὶ χίλια ἄλλα ὅπου κατέπληξαν τοὺς χωρικοὺς καὶ τοὺς ἔκαμαν νὰ σκέπτονται καὶ κρυφὰ νὰ συζητοῦνε...

Αὐτὰ δὲν ἄρσαν διόλου στὸν Δημάρχον, ὅστις δὲν ἔβλεπε πῶς νὰ διώξῃ ἀπὸ τὸ χωριὸ τὸν δάσκαλον πού ἄρχισε νὰ τοῦ χαλάῃ τὴς δου-

λειές του.

Στὴν ἀρχὴ διέδωσε πῶς εἶν' «Μασσῶνος» καὶ ἐπιστεῦθη ἡ δόσις εἰς τρόπον πού κανεῖ; νὰ μὴ τὸν πλησιάσῃ! Ἡ θρησκεία ὅμως τοῦ διδασκαλοῦ, τὸ τακτικὸν τοῦ ἐκκλησιασμοῦ, τὸ βάρος τοῦ πρὸς ἑ, τι ἱερὸν καὶ θεῖον, ταχέως ἐξετόπισαν τὴν δημοχαικὴν συκοφαντίαν καὶ ὁ πτωχὸς νέος ξαναγύρισε ἀγαπῆς τῆς καρδιῆς τῶν χωρικῶν.

Ὁ Δήμαρχος ἔμεινε.

Γιὰ νὰ τὸν διώξῃ τίποτε δὲν εὗρισκε κι' ἂν ἔμενε ὁ δάσκαλος ἀκόμη ἕνα χρόνον στὸ χωριὸ μποροῦσε νὰ τοῦ ξυπνήσῃ κι' ἂν ἐπαναστατήσῃ τοὺς χωριανοὺς...

Ἄξαφνα μὰ μὲρα τὸν ἀκούσε στὸ καφενεῖο νὰ μιλάει περὶ γλώσσας καὶ νὰ ἐνθουσιάζῃ τὴς καρδιῆς τῶν χωρικῶν ὑπὲρ τῆς «Δημοτικῆς», τῆς γλώσσας πού μιλοῦσαν καὶ ὅχι ἐκείνης «μὲ τὴν ὁποίαν τοὺς ἐκορδίζετο ὁ Δήμαρχος»!

— Εἶναι μαλλιαρὸς, διεκρούσεν ἄμεσος ὁ γυῖος τοῦ Δημάρχου, μόνος καὶ μοναδικὸς τοῦ χωριού φοιτητῆς τῆς Νομικῆς, μέινας ἰδίῳ μῆτρει εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἀποκομίσας εἰς τὸ χωριὸ μίαν βίβλαν λεπτὴν καὶ δεκαεξὶ λέξεις γαλλικὰ καὶ αὐταῖς μισοφαγωμέναις!

— Εἶναι μαλλιαρὸς πατέρα. Εἶναι προδότης τῆς πατρίδος!...

Τοῦτο ᾔθελε κι' ὁ Δήμαρχος καὶ δι' ἀποκρίσεως τοῦ φίλου ἐσκόρπισε εἰς τὸ χωριὸ τὴν εἰδήσιν: — Μορὲ τὸν εἶδες τὸ Μαλλιαρὸ πού ᾔρε νὰ μᾶς καταστρέψῃ τὴν θρησκείαν!...

Καὶ σὺν ἐρεπτοῦ σκόρπισε παντοῦ τὸ δηλητηριό του:

— Καλὲ εἶναι μαλλιαρὸς! Δὲν τὸν εἶδες ἀγρόματος πού εἶναι!... Πῶ! πῶ! ὁ Θεὸς νὰ πῇ τὸ χωριό, φωτιά θὰ ῥίξῃ ὁ Θεὸς νὰ μᾶς κάψῃ!

— Τί λές, κύρ Δήμαρχε!...

— Αὐτὸ πού σὰς λέω! ἔχουμε τὸν καταραμένον στὸ χωριὸ πού ᾔρε νὰ μᾶς μεταγίρῃ!... Καλὲ πού βρέθηκε δάσκαλος αὐτός! Αὐτὸς δὲν ξεύρει ἑλληνικά!... Αὐτὸς εἶναι μαλλιαρὸς καὶ ᾔρε νὰ μᾶς κολάσῃ!

— Δὲν εἶναι, εἶπε, δάσκαλος;

— Καλὲ πού βρέθηκε δάσκαλος, σὰς εἶπα!... Δὲν εἶδες πού δὲ ξεύρει νὰ μιλήσῃ; Ὅλο καὶ χωριότικα μιλάει!...

Ὁ Δήμαρχος εἶχε δίκιο. Ποτὲ δὲν ἐνθυμοῦντο οἱ χωρικοὶ δάσκαλον καὶ νὰ μὴ λῇ «Ἑλληνικοῦ»!

— Καλὲ ἐγὼ θὰ σὰς τὸ ἀποδείξω, φώναξε ὁ δήμαρχος. Θὰ τὶ προσκαλέσω αὐτὸν στὸν καφενεῖ καὶ θὰ δῇτε πῶς εἶναι μαλλιαρὸς καὶ Βούλγαρος καὶ δὲν ξεύρῃ τὴν Ἑλληνικὴν τὴ γλώσσα!...

Θὰ τὸν ἐρεσκεπάζω γιὰ καλὰ!... Εἰδοποιήσατε ὅλο τὸ χωριό, νένας νὰ μὴ λείψῃ!

Τὴν Κυριακὴ ὅλο τὸ χωριὸ ἦταν στὸν πλάτανον ἀπὸ κάτω, ἔχοντας στὴ μέσῃ γανυρώσαντα πειὰ τὸν Δημάρχον.

Ἀγρός, ὁρχὸς, ὅπως πάντοτε, σκεπτικὸς καὶ μελαγχολικὸς ἔφθασε κι' ὁ δυστυχὴς ὁ δάσκαλος, μόνος του, ἐντελὸς κι' ἀπαμύναχός του.

Τὸ νοῦ σας, εἶπεν ὁ Δήμαρχος δταν τὸν εἶδε, τὸ νοῦ σας καὶ ᾔρε ἡ ὥρα νὰ τὸν πιάσουμε.

Καὶ πρόσθεσε μεγαλοφώνως:

— Καλῶς, τὸ δάσκαλο! Ἐλὰ δάσκαλε νὰ πῆς ἕνα καφέ!

— Εὐχαριστῶ. Δὲν πίνω!

— Δὲν μοῦ λές, δάσκαλε, κατὶ πού θὰ νὰ σὲ ρωτήσω;

— Μετὰ χαρᾶς!

— Τί θὰ πῇ δάσκαλε, «ἀγνοῶ»;

— Δὲν ξέρω, ἀπήντησεν ἀφελὸς ὁ δυστυχὴς ὁ δάσκαλος.

Εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ δασκαλοῦ ὁ δήμαρχος ἐστράφη πρὸς τὸν πλῆθος τῶν χωρικῶν, κλείνοντας ἐμφαντικὸς τὸ μᾶτι του καὶ φέρων τὸν δάκτυλον ἐπὶ τοῦ μετώπου του, σὺν νάλει: — «Δὲν σὰς τὰ ἔλεγα ἐγώ! Ὁ δάσκαλος εἶναι ἀγρόματος τελειῶς!...»

— Δὲν μοῦ λές, κύρ δάσκαλε: «οὐ γινώσκω» τί θὰ πῇ!

— Δὲν ξέρω, ἐξήγησε καὶ πάλιν ἄφελως ὁ δάσκαλος.

— Ἄμ' οὐκ οἶδα τί σημαίνει;

— Δὲν ξέρω!

Ὁ Δήμαρχος ἐστράφη πάλιν μορφάζων πρὸς τοὺς χωρικοὺς:

— «Τὰ βλέπετε, πῶς εἶναι μαλλιαρὸς; Λέει πῶς τίποτε, «δὲν ξέρει»! Σὰς τὰ ἔλεγα ἐγώ ἢ δὲν σὰς τὰ ἔλεγα;»

Ὁ κ. Δήμαρχος

Οἱ χωρικοὶ ἀνεταράχθησαν ἀπὸ ὀργή, καὶ βοή ἀπειλητικὴ ἤγερθη Ὁ δήμαρχος λάμπων ὅλος ἀπὸ χαρὰ, ἀκτινοβολῶν ἀπὸ τὴν νίκη, ἐναβρυνόμενος γιὰ τὸ κατόρθωμά του, ἐξηκολούθησε:

— Δὲν μᾶς λές κύρ δάσκαλε, καὶ ἕνα ἄλλο;

— Ὁ, τι θέλετε.

— Τὸ «οὐκ ἐπίσταμαι» εἶνε ἑλληνικὸ ἢ ὀχι;

— Ἑλληνικὸ εἶνε!

— Δὲν μᾶς τὸ ξηγᾷς τί σημαίνει;

— «Δὲν ξέρω» ἐξήγησε καὶ πάλιν ὁ πτωχὸς ὁ δάσκαλος.

Ὁ Δήμαρχος ἐστράφη πρὸς τοὺς χωρικοὺς, κλείων πάλιν τὸ μᾶτι, σὺν νάλει: — «Μορὲ τί φοβερὰ πράγματα εἶνε τούτα!...»

Τότε ἐξέσπασε καὶ ἡ κοχλάζουσα ὀργὴ στῶν χωρικῶν τὰ στήθη!... Μαγγούρες σηκωθῆκαν ἀπειλητικὰ καὶ ἔπεσαν στὴ πλάτη τοῦ πτωχοῦ τοῦ νέου! Κύμα ἀνθρώπων ἐρρίχτηκε ἐπάνω του, τὸν τὸν ἐταλάνιζε σὺν καρυδότσουφλο μέσα σὲ φουρ-

— Φύγε δάσκαλε, ἀπὸ τὸ χωριό! Φύγε ἀγρόματε, πού μᾶς στράβωσες τὰ παιδιά μας ἐδῶ πέρα!

— Τὸ πρῶτ' ἐπρόδωκε, ἐδῶ νὰ μὴ σὲ βοῇ!...

Σὲ λίγη ὥρα ὁ δήμαρχος δὲν εἶχε πού νὰ βάλλῃ τὰ συγχαρητήρια. Τὸ πλῆθος ἔτρεξε νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, πού ἔσωσε τὸν τόπο ἀπὸ τὸ κακόν.

Ὁ πτωχὸς ὁ δάσκαλος ἔφυγε διὰ νυκτός. Κι' ἔτσι ἐσώθη ἡ Πατρίς, ἡ θρησκεία, ἡ γλώσσα καὶ τὸ... δημαργικὸν!...

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΠΙΚ-ΝΙΚ

ΤΩΡΙΝΑ ΚΑΙ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

— Στὰ 1890 κατοικοῦσαν τὴν Ἑλλάδα 327,809 οἰκογένειαι.

— Ἐμεῖς δὲ εἰς 312,519 σπύτα.

— Κατὰ τὸ 1877 εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρχαν 1,075 δημοδιδάσκαλοι.

— Ἐς αὐτὸν 727 ἦσαν γ' τάξεως, δηλαδὴ ἐγνώριζον μόνον γραφὴν, ἀνάγνωσιν καὶ ἀριθμῶν!

— Τὸ 1876, 5 σχολεῖα ἐκλείσαν ἐλλείψει διδασκάλων.

— Τὸ κτεριο πού βρίσκεται ἀμέσως μετὰ τὸ ἐργαστήριον τῶν «Ἀπορῶν Γυναικῶν» εἰς τὸ Ζάππειον, εἶνε ἱστορικόν.

— Ἐκεῖ κατόκει καὶ ἀπέθανε τὸ 1847 ὁ Κωλέττης.

— Συνέβη δὲ τότε καὶ τὸ ἐξῆς:

— Τὸ Βασ. Διάταγμα τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ του τὸν ἐκάλεσε «περινοῦστατον».

— Καὶ οἱ πολιτικοὶ τοῦ ἀντίκαλοι τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς κηδείας του, ἐδημοσίευσαν λιβέλλωνας καὶ ἄρθρα κατ' αὐτό!

— Τὸ πρῶτον παρήγγειλεν, τὸ ἔπειρε ὁ Προδουποργὸς Δεληγιάννης στὰ 1854.

— Εἶχεν ἐνσκήψῃ τότε ἡ χολέρα εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι ἐ κατέλειψαν τὰς θέσεις των καὶ ἐξηφανίσθησαν ἐντρομοί.

Ὁ Δεληγιάννης ἦταν τότε τμηματάρχης καὶ μένειν εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἡ αὐτοθυσία του αὐτῇ καὶ ἡ ἀφορία του, ἔκαμαν ἐγνύπωσιν καὶ ὁ Βασίλειος τοῦ ἀπένευσε τὸν Ἀργυρῶν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

— Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1870 ἀνῆρχετο εἰς 1,457,894 κατοίκους.

— Στὰ 1881 ἦσαν μόνον 758,077 κάτοικοι.

— Ὅταν τὸ πρῶτον ἰδρῆθῃ τὸ Πανεπιστήμιον ὁ βίος τῶν φοιτητῶν ἦτο πολὺ εὐδυνός.

— Εἰς τὸ πρῶτον τότε ξενοδοχοῦντο τοῦ Ἰωάννου Ρούσσου οἱ φοιτητὰι ἔτρωγον μὲ 28 δραχμὰς τὸν μῆνα.

— Τὰ ἀκριβέστερα δωμάτια ἐπληρῶνοντο δέκα δραχμὰς κατὰ μῆνα.

— Εὐτυχισμένοι χρόνοι!...

Ο ΚΡΟΝΟΛΗΡΟΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ ΤΩΝ ΣΟΦΩΝ

Πρὶν πεθάνῃ ὁ ἀββᾶς δὲ Βαγενὸν παρηγγέλλετο τὸ φέρετρό του.

Ἐξήτης μάλιστα νὰ τὸ ἰδῇ κατὰ τὰς τελευταίας του στιγμὰς.

— Εἰναι τὸ μόνο ροῦχο πὺ δὲν θὰ θελήσῃ ποτὲ νὰ μοῦ κλέψῃς! εἶπεν εἰς τὸν ὑπηρετὴν του.

Ὅταν ἀπέθνησκεν ἡ περιώνυμος διὰ τοὺς πολλοὺς φίλους τῆς Σοφίας Ἀρνοῦ καὶ πῆγε ὁ ἱερεὺς νὰ τὴν μεταλάβῃ.

— Κύριε ἐφημέριε, τοῦ εἶπε, εἰμαι ἀμαρτωλὴ σὺν τῇ Μαγδαληνῇ! Ἀφεθήσονται μοι αἱ ἀμαρτίαι, ὅτι πολὺ ἠγάπησα!

Ὁ μακαρίτης καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μας Ψαράς, ἔλεγεν εἰρωνευόμενος τρόπον τινὰ ἑαυτὸν ἐνὸς ἔπεινε τὰ λείψαντα:

— Δύο μεγάλοι ἄνδρες κινδυνεύουν αὐτὴν τὴν στιγμὴν. Ὁ Τολστόν καὶ ἐγώ!...

Πράγματι τὰς ἡμέρας ἐκείνας κινδύνουν καὶ ὁ Α. Τολστόν... ΜΑΖΩΧΤΡΑ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΑΡΓΑΛΙΟΥ

Πέραν, σάιτα μου γοργή, μὲ τὸ φιλό μετᾶξι,
νάρθη ὁ καλὸς μου τὴ Λαμπρὴ νὰ βοῇ χουστὰ ν' ἀλλάξῃ,
Τάκου--τάκου ὁ ἀργαλειὸς μου
τάκου, κ' ἔρχεται ὁ καλὸς μου.

Μαντύλι, ἀπὸ τὸ δάκρυσμα δὲν τοῦμινε, στὰ ξένα.
Ἀρχοντοπούλες τὸν ζητοῦν κι' αὐτὸς πονεῖ γιὰ μένα,
Τάκου--τάκου στὴν αὐλὴ μου,
ὥσπου νάρθη τὸ πουλὶ μου.

Ἐγὼ τὸ φάδι θὰ γεννῶ κ' ἐκείνος τὸ στημόνι,
πού νὰ μπλεχθῇ μέσ' τὸ πανὶ καὶ πειὰ νὰ μὴ γλυττώγῃ.
Τάκου καὶ σὲ λίγο φτάνει
γιὰ φίλ καὶ γιὰ στεφάνι.

Πέτα, σάιτα μου γοργά, χτύπα χουστὸ μου χτένι,
ἢ ἀτέλειωτη σαρακοστή, μερῶντο νὰ γένῃ.
Τάκου--τάκου ὁ ἀργαλειὸς μου,
τάκου, κ' ἔρχεται ὁ καλὸς μου.

† ΑΡΙΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ

Εἶνε στιγμὲς πού ὁ δύστυχος,
τρελλαινόμενος γιὰ σὲν,
καὶ γέρωντας στὸν ὅμο σου
αἰσθάνομαι πῶς ζῶ.
Εἶναι στιγμὲς πού ἀκίνητος,
μὲ μᾶτια δακρυσμένα
γιὰ μιά ματιά σου δάδινα
καὶ κόσμον κ' οὐρανόν.

ΚΑΡΤ ΠΟΙΣΤΑΙ

Ν. Θανάσιον, Πειραιά : Μας στέλνετε ένα διήγημα άσυνάρτητο και πλήρες άνορθογραφιών. Σας γράφουμε τὰ λάθη του και αντί να μελετήσετε όλην γραμματικήν και συντακτικόν ζητάτε να μās πείσετε ότι δεν είναι δικό σας αλλά κάποιου άλλου συνονύμου σας. Και όμως ούδεις αλάθητος ειμή εις ό Θεός. 'Επί πλέον γιά να παρηγορηθήτε σās λέμε και τούτο : 'Ότι πολλοί οι διακόψαντες τās σχέσεις των με την γραμματικήν συνεργάται μας, γι' αυτό και τούς άπορρίπτουμε. 'Ησυχάστε λοιπόν. Μόνον ό Μισοτήρ, ό μακαρίτης, δεν έκαμνε άνορθο γραφίας. 'Όνομαστικός άπολύτους δε κάνει και κάποιος από τούς διπλωμάτας μας. Άρα γενικόν τόν κακόν... **Δ. Νέστη :** Άνεπιτυχές. **Δ. Τσούκα :** Γραμμένο με μόλιβι από της δυό πλευρές τού χαρτιού. Συνεπώς... **Σ. Γιούλη :** Άνεπιτυχές. **Δ. Μαργαρίτη :** 'Όχι και άπολύτως καλό. **Γ. Γεωργίου :** Δεν μās ικανοποίησε καθόλου. Και όμως υπάρχουν λαϊκά άνέκδοτα έξυπνότατα. **Ανθ. 'Ανατολίτη :** 'Υλη σας έλήφθη. 'Απάντησι προσεχώς. Μας χρειάζοται ό 'Αλχόνος' τού Λασκαράτου, και ή 'Διαβολοπαθής' τού 'Ωδη. 'Αν μās τὰ εύρίσκατε αυτού διά μās έκ αβώνατε. Να σās στείλουμε χρήματα ; **Αλ. Ζώμης :** 'Αλέξανδρειαν. Συνδρομή έξωτερικού 80 φράγκα και όχι δραχμαί. Διά μιαν έξαμηνίαν συνεπώς δά πληρώσατε φράγκα 40. **Αντ. Τζιώτη :** Τά γραμμένα κι' από της δυό πλευρές τού χαρτίου δεν λαμβάνονται ύπ' όφιν. Λυπούμεθα και ήμεis που πηγαίνει χαμένη κατ' αυτόν τόν τρόπον μία μετάφρασις, αλλά τί θέλετε να γίνη ; **Τ. Ρεμπούς :** Προσωπικά ποιήματα δεν δημοσιεύουμε. 'Επειτα είναι και έντελώς άποτυχημένο. **Τ. Δανάων :** 'Όχι καλό. **Γ. Φίτη :** Τό χρονογράφημα άποτυχημένο. **Μ. Μπιζάνη :** 'Όχι καλό. **Γ. Α. Α. 'Ανεπιτυχές. Σίσαν Κελεποκύλου :** Δυστυχώς όχι επιτυχές. **Ν. Μ. Θήβας :** Άνεπιτυχές. **Θ. Δάσκων :** Βόλον. Καλό ίσως άλλ' όχι κατάλληλο γιά τόν 'Μπουκέτο'. **Ρ. Α. 'Ανεπιτυχές. Δ. Σαυρόπουλον :** Έδωσαν. Σας εύχαριστούμεν γιά τὰ καλά σας λόγια, τόν ποιημάτιν όμως δεν είναι δικό σας. Τόχετε άντ' γράψει από κάποιον. 'Αν επιμένετε μπορούμε να σās πούμε και από πού. **Ζ. Φίλιον :** Καλλίτερα να μη μās στείλετε, άν είναι όλα σαν τόν ήδη σταλόν. **Αντ. Ας :** 'Όχι άπολύτως επιτυχές. **Κ. Καλούτσι :** 'Όχι άπολύτως επιτυχές. **Α. Βάσσων :** Εύχαριστούμεν. 'Η συνεργασία πρέπει να είναι άριστη γιά να δημοσιευθή. **Δίδα Α. Ρ. :** Σε καλό σας ! 'Εγείνατε τέσσαρες σελίδες μεγάλες, μεγάλες χωρίς να γνωρίζετε σχεδόν καθόλου άνάγνωσιν και γραφήν. Σας βεβαιούμε ότι δεν έκαταλάβαμε τίποτε. Και τί να καταλάβουμε από έπιστολήν που άρχίζει ως εξής :

— 'Εκ των πρωτέρων γνωρίζουσα την ύπευθυνότητά ταν επί των γραφομένων τού, φύλλον σας, έχεται έχομαι με πολλών άλλων όμοφυλλών μου να σās γράψω όλίγας γραμμάς' κτλ. κτλ. Πειό κάτω ή άσάφεια, ή άσυναρτησία και ή άνορθογραφίες παίζουν κυρίαρχον. Είναι εύτυχημα που δεν μās έστειλάτε και κανένα... φιλολογικό σας έργο, να σās δημοσιεύσουμε ! **Κ. Φραγκάκη Χανιά :** Άποστείλατε τόν αντίτιμο τού του τεύχους στο γραφείο και θά τόν λάβετε. Τό ποιήμα δεν είναι δικό σας. Τό αντίγραφον και μās τόν σερβίρατε ως έργο σας. Και μās γράφετε πώς έχετε 'και άλλα τοιαύτα' ! Και άλλες άντιγραφές δηλαδή. Μάθετε κλέπτοντα ένα ποτοφύλι. 'Ας τόν γνωρίζουν αυτό και όσος άλλοι κάνουν τόν ίδιο. Τό 'Μπουκέτο' δεν είναι έπιχειρήσις πρώην μπακάληδων ή γαλατάδων ώστε ν' άπατώνται εις σχετικές περιπτώσεις. 'Εκδίδεται από λογίους και διευθύνεται από λογίους, οι όποιοι γνωρίζουν να βρύνονται τόν κοινόν. Μάθετε και σεις να βεβαιώσετε ή μίς. **Μαρή Ρωμάνων :** Τά επιγράμματα σας άνεν πνεύματος, αλάτος, θελου και φωσφόρου ! **Α. Παπαρηγόπουλον :** Εύχαριστούμεν γιά όσα μās γράφετε. Τό πεζόν ποιήμα, όμως όχι επιτυχές δυστυχώς. **Σταθ. Τσαούση :** Και τόν δικό σας άνεπιτυχές. **Γ. Παλαμά :** Φύλλα έστάλησαν. Σας εύχαριστούμεν γιά τόν ένδικήν σας. Τά πεζά σας τραγουδία πολύ νεκροί, πολύ τολμηρά και τόν 'Μπουκέτο' είναι οικογενειακό περιούσιό. **Ν. Φωτόπουλον :** Ν' άκριβήνουμε τόν 'Μπουκέτο' κατά 50 λεπτά ; Δεν έλαθε ό μόνος που μās τόν προτείνατε αυτό. Πρός τόν παρόν όμως δεν τόν σκεπτόμεθα ικανοποιούμενοι με την μεγάλην του κυκλοφορίαν, θέλοντες να είχα-

ριστήσουμε τούς πάντας, να τόν κάμουμε σύντροφον άχώριστον και οικογενειακό. Τά ποιήματα όχι καλή δυστυχώς. **Κ. 'Αγαν :** 'Αποστείλατε αντίτιμον και θά λάβετε φύλλον. Σχέδια διαγωνισμοθ θά δεχόμεθα εις τόν εξής. 'Η 'Εύα' και ή 'Σπίθα' περί των ποίων έρωτάτε εξεμέτρησαν τόν ζήν. Συλλυπητήρια επί τήν κακήν και όδυνηρό θάνατόν των δέχονται αι διευθύνσεις των. Τό ποιήμα σας άνεπιτυχές. **Γ. Φ. :** Σας εύχαριστούμε γιά όσα καλά μās γράφετε. Τά ποιήματά σας όμως όχι έπιτυχή δυστυχώς. **Ι. Κατούνη :** Έχετε φλέβαν σατυρογράφου, σās χρειάζεται όμως πολλή μέλει και γνώσεις της στιχογραφικής γιά να έπιτύχετε.

Ν. Χριστοδούλου : 'Ο 'Καφενές' της άγάπης' τόν ποιόν όπως γράφετε στο διήγημά σας... 'εβάλατε μέσα στήν διά σας'—πώς τόν έχωρεσε—όχι έπιτυχές. **Αγ. Π. Βόλον :** Μεταγράψετε πολύ έπιτυχώς. Μόνον που τόν θέμα αυτό δεν ήτο και τόν σον εκλεκτόν. Θέλετε να σās ταχυδρομήσωμεν ήμεis ένα τμήμα γαλλικών διηγημάτων και να μās μεταφράσετε ένα κάθε έβδομόν. Έχετε την καλοσύνη αυτήν ; Γράψατέ μās και θά σās είμεθα ύποχρεοι. Διαθέτομεν εκλεκτούς τόμους εκ της Βιβλιοθήκης τού 'Μπουκέτου'. Και πάλιν σās πολνευχριστούμεν.

Παρίαν των Νόμων : Σας βεβαιούμεν ότι ούτε την έπιστολήν σας κατορθώσαμε ν' άντίληφθούμε. Τί θέλετε να πείτε τούς πάντων ; **Α. Τζιώτη :** Πολύ πολύ μεγάλη. Ν' άπερρώσουμε ένα έκλόκληρο 'Μπουκέτο' γιά τή κομωδία σας ; Τό δέχονται άρά με 30.000 άναγνωστών πρὸς τούς όποιους έχουμε ύποχρεώσεις και πρὸς όποιους σερβίμεθα ; **Δ. Πετρίδη Βιζυηνόν :** Κρίμα πουχετε και τόν ονομι τού ποιητού Γ. Βιζυηνού. Είναι σίτοι οι αυτοί ;

Αί βολαί της άρχίσις χαλάζης κατ'ε κλάδον να ρίπτουν χαμαί και τούς όγκους τούς μαύρο σ της μάξης λιθοξόλων να φέρουν όρμαί ! κλπ. κλπ.

'Εχουμε δίχρο ή δεν έχουμε κατόπιν αυτού ν' άπορρίπτουμε τὰ πάντα σεβόμενοι τόν κοινόν που μās διαβάσει ; **Π. Χριστοδού :** Σας εύχαριστούμε γιά τὰ καλά σας λόγια. Πού να βρεθούν σχεδιάσει γιά να μās φτιάσουν όλα τάκτατα σχετικά με τόν κείμενον ; Θέλει να μάθετε σε ποιά γλί βρίσκαται ή 'Ελλάς φιλολογικώς και καλλιτεχνικώς ; Τό γραφείο μās είναι σιμά. Περάστε ένα άπόγευμα να είδομε. 'Η κοσμική κίνησις είναι άναγκαίον κακόν. Γράφεται και γνωστήν δημοσιογράφον κυρίαν και διαβάσεται πολύ. **Γ. Σισμάνη :** Τέλειος 'Ανεμοστρόβιλος' τόν ποιήμα σας :

Γέρνω και φέρνω γύρους γύρω σε ποδογύρους Γυρνά και με κυτύνει τόν μάτι μου γυρούνει Τήν προσοχήν έγείρων τόν θυλίκον μεγέθυνον !... κλπ.

Και τόν πεζόν όχι καλύπτουν. **Κ. Χ. Α. Κοινά :** Πεζοτρογούδα από αυτά που μās έχουν κατακλύσει. Δεν γράφετε τίποτε άλλο ; **Γ. Α. Κονόμου :** 'Επρεπε να στείλετε τή λύσι. **Ν. Φραγκοβίλη :** Τό ποιήμα έστάλη άσφαλώς. Ρωτήστε τόν Ταχυδρομικόν. **Χ. Κρητιώτη :** Άνεπιτυχές. **Π. Φλωβίτη :** Ματαιία άποπειρα. 'Ο Μπουκέτος' δεν μεταφράζεται. Άρκουν τόσο άλλοι που τόν εκμυστολήσαν με ταφραστεικός. Μη θέλετε να προστεθήτε μεταξύ αυτών. **Γ. Φωτοδού :** Αυτή είναι όλη ή κοσμική κίνησις της Χαλκίδος ; Τά σπέρμα είδη λαμπρόν. της μπουραϊάς ; **Υβόννη :** Σας εύχαριστούμε γιά τή συνεργασία σας. Δεν σās φαίνεται όμως ότι δεν έπιτυχήτε ποτέ ή μετάφρασις ενός έμμετρου εις τόν πεζόν, όπως συμβαίνει και με τόν 'Γάντι' ; Άφού γνωρίζετε γεωμετρίαν στείλετε μās τόν άλλο. **Στυλ. Αδωνοτάκη :** Σας εύχουμε. Κάποτε μάλιστα σās πιστευθήκαμε τήν... σοφήν κεφαλήν μας και ήν έξωρασάτε. Μας είσατε συμπαθέστατος. Θυμίζετε Μελ.σιωτήν και Τσακισιάν. Τά ποιηματάκια όμως όχι καλά, όχι γιά τόν 'Μπουκέτο'. **Ν. Α. Κράταν :** Άνεπιτυχές. **Βάρδων :** Αυτό δεν είναι κοσμική κίνησις, είναι διαφωτισμός τού χοροδιδασκαλείου. Σας δικαιολογούμεν όμως διότι ό Πειραιεύς κινείται κοσμικώς έν 'Αθήναις. **Χ. Κωνσταντίνων :** Άνεπιτυχές. **Β. Μαλαφούρη :** Δυστυχώς όχι επιτυχές. Στείλετε μās τίποτε άλλο δικό σας. Μας χρειάζεται ό 'Αλχόνος' τού Λασκαράτου. Είναι δυνατόν να μās τόν εύρετε ; 'Επίσης ζητούμε τήν 'Διαβολοπαθήν' τού 'Ωδη. Θά τὰ έπληρώναμε καλά. **Α. Περαδίου :** Τά ποιήματα όχι επιτυχή. Έχετε τήν καλοσύνην να παραστείτε στο γραφείο 7-8 να συνεννοηθούμε διά τās μεταφράσεις. **Α. Αεροθαλασσίτη :** κτλ. κτλ. κτλ. Συνεργασία δεχόμεθα όταν είναι έξαιρεσι ως επιτυχής. Δελτία άνατο οι όν εις ούδην παρέχουμεν πρὸς άποφυγήν προστριβών και παρεξηγήσεων. **Θ. Ρ. Δάνη :** Άνεπιτυχές. Εύχαριστούμε γιά τὰ καλά σας λόγια. **Β. Δηλάρη :** Κοσμική έλήφθη. Φροντίστε να είσατε συντομότερον. **Μ. Δ. Θεσσαλονίκην :** Κοσμική έλήφθη. **Ι. Βενζέλον Κοσμική :** γασ α μη άπολύτως επιτυχής, άμειπτος, και έξαιρετική δεν ήνεται δεκτή. Άποστείλατε τόν αντίτιμον και θά λάβετε τόν φύλλον. 'Αθλητική έλήφθησαν. **Δ. Ορφανός :** Συνεργασία δέν συνοδεύεται υπό τριτοδράχμου δικαιώματος χρήσεως και δέν είναι καλή. **Ι. Γεραρή :** Σας εύχαριστούμεν γιά τὰ καλά σας λόγια. Τό πρόσθετο φύλλο γιά τόν παιχνιδάκι θά μίς στοιχίσω χιλιάδες. Δεν φθάνουν τὰ σημερινά τεράστια έξοδα τού περιοδικού μας.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ εκλεκτά διά κάθε γούστο όρολόγια πλατίνης, χρυσού και άργύρου εις πλουσιωτάτην συλλογήν, εις τόν άδαμαντο-πολείον ZENNETΟΥ Έρμου 94.

ΔΙΟΝ. Γ. ΚΑΝΤΙΚΗΣ, δικηγόρος, όδός Δώρον 10 Ομόνοια.

Τό Κατάστημα ΧΑΤΜΑΝΤΑ, ΤΣΕΚΛΕΝΗ και ΚΑΡΓΑΛΟΥΡΗ όδός Έρμου 26 και Βουλής παρέλαβε πλουσίαν συλλογήν ύφασμάτων της εποχής, ως και άπαντα τὰ είδη νεωτερισμών.

Εις τόν κατάστημα Δ. ΤΣΟΥΧΛΟΥ, όδός Έρμου 70, τόν τμήμα γυναικείων φορεμάτων διευθύνεται από τήν Madame Marthe Farret, τόν δέ τμήμα των καπέλων από τήν Georgette Douet.

Στού ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΥ άμαξάκια διά βρέφη Εύρωπαϊκά έκασον δραχ. 1000. Όδός Έρμου 109.

'Ο,τι νέον εις μεταξωτά, μάλλινα και βαμβακερά, ροπλινες, παρσοίνες, μεταξωτά garantiss, lavables δι' άσπρόρουχα και άπαντα τὰ είδη διά πρόικας tassans, eronges, παρέλαβεν έγκρίτως εις πλουσιωτάτην συλλογήν τόν κατάστημα ΔΑΕΛΦΩΝ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΩΝ, Έρμου 58. Τιμὰ έκτός συναγωνισμού.

ΚΑΠΕΛΛΑ ψάθινα και λινά ΠΑΙΔΙΚΑ εκλεκτής ποιότητος δι' όλας τας ηλικίας παρέλαβε τόν κατάστημα Δ. ΤΣΟΥΧΛΟΥ, όδός Έρμου 70.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ της εποχής.—Διά ν' άποκτήσετε τάπητας 'Α.ατολής και κεντήματα όφαιόστατα και με τās πλέον καλās τιμάς, μη αναβάλλετε τήν έπίσκεψιν της εκθέσεώς μας, Περιπέλους 44 ΙΡΙΣ. Έκτελειμεν και επί παραγγελία, άνευ ύποχρεώσεως τού παραγγελιατός πρὸς παραλαβήν. όταν δεν γίνη άκριβώς τόν, δτι θέλει.

ΠΡΟΣΟΧΗ. Κυρία και δεσποινίδες, μη στενοχωρείσθε διά τήν θερμήν τουαλέτταν σας. Εις τόν κατάστημα ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΑΖΕ, έρευνήτεον τεγνιτών γυνόν, βραβευθέντος δια Διπλώματος εύρεσιτεχνίας όδός Φιλοθέης 11, παρ' τήν Μητρόπολιν, θά βρήτε κοστούμια, βλούζες, ταγιέρ μεταξωτά και ντεμис ; και όλα τὰ είδη της πλεκτικής εις τιμάς εύθύνάς και άσυναγωνίστους. Πώλησις χονδρική και λιανική.

ΧΑΡΤΗΣ γραφομηχανής ; έξαρτήματα, τα νία γραφομηχανών, χονδρικώς πωλούνται Πλατεία 'Αγ. Θεοδώρων 9. Κατάστημα Γραφομηχανών 'Roya'. Τηλ. 8-57.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΤΕΝΟΓΡΑΦΙΑ Διδασκαλία τρίμηνος καθ' ομάδας. Φροντιστήριον Πρακτικών Σπουδών. Έρμου 166, 7-9 μ. μ. καθ' έκάστην.

Η ΜΕΓΑΛΕΥΤΕΡΑ ΕΚΠΤΩΣΙΣ γίνεται εις τόν ραφείον Κ. ΣΥΝΟΛΙΟΥ, Αίόλου 93. Ραπτικά ή ένδυμασία 395. Γύρισμα ή ένδυμασία δραχ. 195. Εις τόν άνωτερον ραφείον έκτελείται και πάσα έπιδόδοσις. 'Υφάσματα μάλλινα 'Αγγλικά με τιμάς άσυναγωνίστους. Πλουσία συλλογή παλτών Ρεγκλάν.

Η ΜΟΝΗ άνη και θρεπτική σοκολάτα άπεδείχθη ότι είναι τόν άριστοιστόν ZABORI'ΟΥ, πωλουμένη εις όλα τὰ έδωδιμοπολεία 'Αθηνών—Πειραιώς.

ΚΟΥΦΕΤΑ Γαλλικά και έγγόρια εις μεγάλην ποικιλίαν και τιμάς ελικρινώς μικροτέρας. Γενικώς στα είδη. Γιά χαρές, γάμους, άφραβάνας και βαπτίσεις ΜΠΑΖΑΡ—'Αρσακειον.

Εις τόν Κατάστημα ΜΑΥΡΕΑ, λεωφόρος 'Αμαλίας 2, παρέλγη πλουσία συλλογή καπέλων και φορεμάτων, καλτασι μεταξωτά και εις όλους τούς χρωματισμούς.

ΟCCASION ΚΑΛΤΕΣΣ χονδρικώς και λιανικώς. Ι. Θεοφίλου, 'Ηφαίστου άριθ. 46.

ΕΠΙΠΑΛ με δόσεις-ΚΡΟΝΟΣ—Πανδρόσου 4, Πλ. Μητροπόλεως.

ΜΗΝ ΕΜΠΙΣΤΕΥΕΣΘΕ τὰ παιδιά σας εις άγνώστους ξένους. Άποστέλτε εις τόν ειδικόν τμήμα της έφημερίδος 'Journal d'Atenes' ('Όδός 'Εδουάρδου Αω 8) διά να σās συστήση σοβαράς παιδαγωγούς και διδασκαλίσσας ξένων γλωσσών.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ Σπ. Τρικούπη 3. Πλήρης κατάρτις λογιστών και καθ' ομάδας.

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ όλοι τούς σάπανας 'Μίνως' της κρητικής έλαιουφλας. Είνε οι κ' άλλτεροι και εύθύντεροι.

ΕΛΛΙΟΠΕΣΤΗΡΙΑ διά τήν προσεχή έσοδειαν. Μηχαναί Demi Diesel. Ζητήσατε προσφοράς. Τεχνικός Όικος Πραξιτέλους 29.

ΑΝΑΘΕΣΑΤΕ τας κτηματικές σας συναλλαγάς εις τόν Γραφείον 'ΗΧ' Δώρον 10, 'Ομόνοια.

ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΤΟ ΓΙΑΤΡΟ ΣΑΣ

ΔΗΜ. ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ότο—ρίνο—λαρυγγολόγος δέχεται 9-12 έν τή Κλινική του όδός 'Αγίου Κωνσταντίνου 5α. Δι' έσωτερικούς άσθενείς κλίνει α' και β' θέσεως.

ΔΗΜ. Κ. ΜΟΥΡΓΟΠΟΥΛΟΣ όδοντοίτρος—φαρμακοποιός όδός 'Αριστείδου 12, έναντι Χρηματιστηρίου.

Δ. Ν. ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ πρὸν Διευθυντής της χειρουργικής κλινικής των 'Εθνικών Νοσοκομείων της Κωνσταντινουπόλεως. Χειρουργικά και Γυναικολογικά. Κλινική 'Αγίος 'Ανδρέας'. Γ' Σεπτεμβρίου 123. 10-12 π. μ. τηλέφ. 31-50. Κατοικία 'Ομήρου 34α 3-6 μ. μ.

Διά τὰ ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ συνιστώμεν τήν τελευταίαν έν 'Αθήναις Κλινικήν ΣΠ ΙΔΙΟΥ Γ. ΧΑΡΑΜΗ 'Υφηγητού Οφθαλμολόγου. 27—'Όδός Μενάνδρου -27. Τηλ. 168.

ΚΑΡΔΙΑΚΑ, πάλμολ, δισπνοιαι, - νεφροίτιδες. 'Ιατρός Δ. ΟΡΦΑΝΟΣ καθ' έκάστην 10-12 'Αγίου Κωνσταντίνου 7. Ειδικά μέθοδοι. Ειδικά όργανα. Ειδικά θεράτεια. Κατοικία 'Αριστοτέλους 90

Α. ΔΙΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ. Στοματολόγος—χει οδούς όδοντοίτρος διπλωματούχος των Πανεσίων δέχεται καθ' έκάστην από 8-9 π. μ. και 2-6 1)2 μ. μ. επί της όδου Σιγρικίου 28 (π' έρδός όδου 'Αθηνάς) τούς πάσχοντες εξ άθηναιών το- στόματος και των όδόντων με τιμάς συγκραταβτικάς.

Α. ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ. Ιατρός 'Ωτων, Ρινός, Λάρυγγος, τού ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ. Άρτίος τεκνικής βοήθης τού καθηγητού MOURE έν Βορδύ. Πρὸν Ιατρός τού 'Ελληνικού στρατιωτικού νοσοκομείου και τού 'Εθνικού Νοσοκομείου έν Κωνσταντινουπόλει. Δέχεται 2-6 μ. μ. όδός Απ.αυότου 23. Πλατεία 'Αρίων 'Ασωμάτων.

Δρ. Ν. Κ. ΜΟΥΡΓΟΠΟΥΛΟΣ Ιατρός Στοματολόγος, 'Όδοντοίτρος, όδός Κλεισθένους 7 (Δημαρχία)

ΚΛΙΝΙΚΗ 'Ατηναιούτσλου, όδός 'Ατλητιού 3. Γυναικολογικά έξετάσεις και θεράτεια 3-6 μ. μ.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ Ν. Κονόλου Ιατρού. Κλίνει Α', Β', και Γ' θέσεως. Πατήρι—'Αλυσίδι—τέρμι τριμ Πατησίων τηλ. 14-02.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ι. ΠΟΥΛΗΣ. Μαιευτήρ Γυναικολόγος, Δημοκρίτου 7. Δέχεται 3-4 μ. μ. 'Αριθ. Τηλέφ. 22 19.

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ 'Ελένης Π. Στασινοπούλου, τελείως άνακαταστάσια, όδός Τρικόρφων 2, πάροδος Γ' Σεπτεμβρίου, άριθ. τηλ. 4-55.

Χ. ΠΑΠΑΘΕΟΦΙΛΟΥ Μαιευτήρ—Γυναικολόγος. Τέως ύποδιευθυντής τού Δημοσίου Μαιευτηρίου Βερολίνου. Δέχεται 3-5 μ. μ. 'Ηπείρου 51.

'Ο οφθαλμολόγος Μ. Π. ΓΕΩΡΓΑΡΙΟΥ θεράττει τόν καταρράκτην διά νέας μεθόδου τόν στραβισμόν τὰ τραχώματα κλπ. Πειραιώς 41.

ΗΛΙΑΣ ΧΙΤΣΑΝΙΔΗΣ χειρουργός γυναικολόγος διδάκτωρ τού Πανεπιστημίου τού Μοναχίου και πρὸν βοηθός τού καθηγητού J. L. Faure δέχεται Κωνσταντίνου 14, 12-1 και 3-6.

'Ο Ιατρός χειρουργός κ. Κ. Ι. Γρακίπουλος δέχεται εις τήν νέαν του κατοικίαν, Σαυκίτους 633, ώρας 11-12 και 3-5.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΡΟΥΔΗΣ Ιατρός έπιμελητής της Μαιευτικής και Γυναικολογικής Κλινικής τού 'Εθνικού Πανεπιστημίου, 'Αριστοτέλους 80, 3-5 μ. μ.

ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ 'Ελένης Π. Στασινοπούλου, τελείως άνακαταστάσια, όδός Τρικόρφων 2 πάροδος Γ' Σεπτεμβρίου, άριθ. τηλ. 4-55.

Η. Π. ΔΙΖΑΝΑΣ Ιατρός χειρουργός δέχεται όδός Σαυκίτους 633 ('Ομόνοια) 3-5 μ. μ.

'Ο Ιατρός Γ. Κ. ΣΤΑΥΡΙΑΔΗΣ γυναικολόγος μαιευτήρ, πρὸν άρχηγός της Γυναικολογικής και Μαιευτικής Κλινικής τού έν Κωνσταντινουπόλει Γαλλικού Νοσοκομείου, δέχεται έπίσκεψις θ' έκάστην από της 10-12 π. μ. εις τήν κλινικήν τού 'Αγίου Α' έρού 'Όδός Γ' Σεπτεμβρίου 126, Τηλ. 31-50.

'Ο έπιμελητής της παιδολογικής κλινικής τού 'Εβαγγ. σμού Ιατρού Δ. ΜΟΣΧΟΝΙΣ, επί μακρόν έργασθείς εις τās διασημότερας κλινικάς των Πανεσίων και ίδιων, παρ' τόν καθηγητή Vauges διά τὰ καρδιακά και Wilai διά τὰ νεφροτικά και ήπατικά νοσήματα, εφαρμόζει πάσας τās νεώτερας μεθόδους της διαγνωστικής, θεράπειας και διαίτησης. Δέχεται καθ' έκάστην 3-5 μ. μ. όδός Βησσαρίωνος 1 (παρ'απέναντος τού κήπου 'Ακαδημίας).

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΠΛΕΚΤΩΝ ΕΠΙΠΛΩΝ ΚΑΙ ΚΑΛΑΘΟΠΟΙΪΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΕΡΓΑΚΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ & ΠΙΜΠΟΝΑ
(ΟΠΙΣΘΕΝ ΑΓ. ΕΙΡΗΝΗΣ)

ΚΑΛΤΣΑΙ! ΚΑΛΤΣΑΙ! ΚΑΛΤΣΑΙ!
ΜΟΝΟΝ ΣΤΗΝ ΚΡΕΜΕΔΙΑ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΑΜΟΥΔΗ
ΤΟ ΕΥΘΥΝΟΤΕΡΟΝ ΣΤΟ ΕΙΔΟΣ ΤΟΥ
10 — Αγίου Μάρκου — 10

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
ΧΡΥΣΟΥ ΠΛΑΤΙΝΗΣ
ΚΑΙ ΜΕΔΑΙ' ΛΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ
ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΧΡΥΣΟΧΟΪΑΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΠΟΥΛΑΚΗ
ΘΗΣΕΑΣ 18

ΧΑΡΤΟΠΟΛΕΙΟΝ
Ν. Γ. ΖΕΥΓΩΔΗ
ΟΔΟΣ ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ 1

Μία επίσκεψις αρκεί διὰ νὰ εὔρητε ὅλα τὰ εἴδη τῆ
γραφικῆς ὕλης καὶ πλουσίαν συλλογὴν Κάρτ ποστάλ.
Ἐκτελοῦνται τυπογραφικαὶ ἐργασίαι.

Κρέπ Ζορζέτ μὲ σχέδια μεταξωτὰ εἰς πλου-
σίαν συλλογὴν παρέλαβεν τὸ κατάστημα

Ν. Γ. ΣΟΦΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 46

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΨΙΔΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Β. ΞΥΔΑ ΚΑΙ ΚΩΝ. ΨΑΛΛΙΔΑ
ΟΔΟΣ ΕΤΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 22 ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν τῷ καταστήματί μας θὰ εὔρητε πλουσίαν συλ-
λογὴν, Βελούδων μεταξωτῶν καὶ βιμβακερῶν, Ταυ-
τάδες, Κρέπ-ντέ-σιν Κρέπ-Ἀγγλέ Κρενενδῖναι Βέλλα
Γάζαι κ. λ. π.

Κάλτσες μεταξωτὲς καὶ βαμβακερῆς, Κορδέλλες,
Δαντέλλες, Κεντήματα, Γάντια δερμάτινα καὶ βαμ-
βακερά.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ

ΚΑΠΕΛΛΑ ΚΟΡΣΕΔΕΣ
ΠΑΠΟΥΛΙΑ
ΕΡΜΟΥ 64 ΑΘΗΝΑΙ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΜΒΡΕΛΛΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ & ΘΕΟΦΙΛΟΥ
ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
ΑΘΗΝΑΙ. Ὁδὸς Αἰόλου καὶ Εὐριπίδου.

ANASTASIADES AND THOFILO
MANUFACTURERS OF UMBRELLAS
THE OLDEST AND BIGGEST FACTORY IN GREECE
ATHENS, Eolus and Euripides Street

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΣΕΣ

Θὰ τὰ θεραπεύσητε ἀσφαλῶς, ριζικῶς καὶ μὲ τὰς πλ
τρίρας ἐπισκέψεις καὶ ἀνωδύνως στὸ Τέλειον Εὐρώ ἰκὸν Ὁ-
δοντοῦατρειόν

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΟΥ

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ. ΛΟΥΪΖΙΔΟΥ

διπλωματούγου τῆς Σχολῆς Παρισίων ΕΔΡ ὅπου εἰδικῶς ἐπὶ
τετραετίαν ἐπορεύσεν. Ἐξασκηθέντος εἰς τὰ στοματολογικὰ
εἰς τὰ νοσοκομεία τῶν ΠΑΡΙΣΙΩΝ ST. ANTOINE καὶ LARI-
BOISIERE. Ἐργασθέντος ἐπ' ἀρκετὸν εἰς ὀδοντοῦατρεία Μασ-
σαλίας καὶ Λυώνος. Ἐφαρμοζόντος ὅλας νεὰς μεθόδους καὶ θε-
ραπεύοντος ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν μὲ ἐγγύησιν ὅλας τὰς
παθήσεις τοῦ στόματος καὶ ὀδόντων ἀνωδύνως καὶ ριζικῶς. Οἰ-
λίτιδας καὶ FRORRHEE ALVEOLAIN ἀσφαλῶς καὶ ρι-
ζικῶς. Ἀνωμαλίας ὀδόντων τῶν μικρῶν παιδίων, ἀσφαλῶς καὶ ἐν τη-
μονικῶς. Σφραγίσαις ἐντός τῶν πλέον ὀλιγοτέρων ἡμερῶν. Γέ-
φυραι, ὀδοντοστοιχίαι κ. ἄ. ἐφαρμόζονται ἐπιστημονικῶς.

ΔΕΧΕΤΑΙ: 9—12 π. μ. καὶ 3—7 μ. μ. ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
55 Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου—55
2ον πάτωμα

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΑΠΩΝΩΝ & ΑΡΩΜΑΤΩΝ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΜΠΑΧΑΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ—ΠΑΤΗΣΙΑ

STYL. BACHARIA
MANUFACTURER OF SOAP & PERFUMERY
ATHENS—GREECE

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΙΩΑΝΝ. ΠΟΥΛΗΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Δημοκρίτου 7. Δέχεται 3—4 μ. μ. ἡμέρᾳ. Τηλεφ. 22-10

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ
Ν. ΣΠΕΤΣΕΡΟΠΟΥΛΟΥ
Επιστημονικὴ ταχίστη διδασκαλία
ΑΘΗΝΑΙ—ὁδὸς Κοραΐ 4